

EXODUL (EȘIREA)

SAU A DOUA CARTE A LUI MOISE

1

1. Iată numele fiilor lui Israel, intrați în Egipt; au intrat cu Iacov fiecare cu familia lui:
2. Ruben, Simeon, Levi, Iuda,
3. Isahar, Zabulon, Beniamin,
4. Dan, Neftali, Gad și Așer.
5. Sufletele ieșite din coapsele lui Iacov erau șaptezeci de toate. Iosif era atunci în Egipt.
6. Iosif a murit, și toți frații lui, și toată vârsta aceea de oameni.
7. Fiii lui Israel s'au înmulțit, s'au mărit, au crescut și au ajuns foarte puternici. Și s'a umplut țara de ei.
8. Peste Egipt s'a ridicat un nou împărat, care nu cunoscuse pe Iosif.
9. El a zis poporului său: „Iată că poporul copiilor lui Israel este mai mare și mai puternic decât noi.
10. Veniți să ne arătăm dibaci față de el, ca să nu crească, pentru ca nu cumva, dacă se va întâmpla un război, să se unească și el cu vrăjmașii noștri, să ne bată și să iasă apoi din țară.”
11. Și au pus peste ei isprăvniciei, ca să-i asuprească prin munci grele. Astfel a zidit el cetățile Pitom și Ramses, ca să slujească de hambare lui Faraon.
12. Dar cu cât îl asupreau mai mult, cu atât se înmulțea și creștea; și s'au scîrbit de copiii lui Israel.
13. Atunci Egiptenii au adus pe copiii lui Israel la o aspră robie.
14. Le-au făcut viața amară prin lucrări grele de lut și cărămizi, și prin tot felul de lucrări depe cîmp: în toate muncile acestea pe cari-i sileau să le facă, erau fără nici un pic de milă.
15. Împăratul Egiptului a poruncit moașelor Evreilor, numite una Șifra, și cealaltă Pua,
16. și le-a zis: „Cînd veți împlini slujba de moașe pe lîngă femeile Evreilor, și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă este băiat, să-l omoriți; iar dacă este fată, s'o lăsați să trăiască.”
17. Dar moașele s'au temut de Dumnezeu, și n'au făcut ce le poruncise împăratul Egiptului: ci au lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască.
18. Împăratul Egiptului a chemat pe moașe, și le-a zis: „Pentruce ați făcut lucrul acesta, și ați lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască?”
19. Moașele au răspuns lui Faraon: „Pentrucă femeile Evreilor nu sînt ca Egiptencele; ele sînt vînjoase și nasc înainte de venirea moașei.”
20. Dumnezeu a făcut bine moașelor; și poporul s'a înmulțit și a ajuns foarte mare la număr.
21. Pentrucă moașele se temuseră de Dumnezeu, Dumnezeu le-a făcut case.
22. Atunci Faraon a dat următoarea poruncă la tot poporul lui: „Să aruncați în rîu pe orice băiat care se va naște, și să lăsați pe toate fetele să trăiască.”

2

1. Un om din casa lui Levi luase de nevastă pe o fată a lui Levi.
2. Femeia aceasta a rămas însărcinată, și a născut un fiu. A văzut că este frumos, și l-a ascuns trei luni.
3. Ne mai putînd să-l ascundă, a luat un sicriș de papură, pe care l-a uns cu lut și cu smoală; a pus copilul în el, și l-a așezat între trestii, pe malul rîului.
4. Sora copilului pîndea la o depărtare oarecare, ca să vadă ce are să i se întîmple.
5. Fata lui Faraon s'a pogorît la rîu, să se scalde; și fetele cari o însoțeau se plimbau pe marginea rîului. Ea a zărit sicrișul în mijlocul trestiilor, și a trimes pe roaba ei să-l ia.
6. L-a deschis și a văzut copilul: era un băiețuș care plîngea. I-a fost milă de el, și a zis: „Este un copil de al Evreilor!”
7. Atunci sora copilului a zis fetei lui Faraon: „Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile Evreilor, ca să-ți alăpteze copilul?”

8. „Du-te”, i-a răspuns fata lui Faraon. Și fata s’ a dus și a chemat pe mama copilului.
9. Fata lui Faraon i-a zis: „Ia copilul acesta, alăptează-mi-l, și îți voi plăti.” Femeia a luat copilul, și l-a alăptat.
10. Copilul a crescut, și ea l-a adus fetei lui Faraon; și el i-a fost fiu. I-a pus numele Moise (Scos); „căci”, a zis ea, „l-am scos din ape.”
11. În vremea aceea, Moise, crescînd mare, a ieșit pe la frații săi, și a fost martor la muncile lor grele. A văzut pe un Egiptean, care bătea pe un Evreu, unul dintre frații lui.
12. S’ a uitat în toate părțile, și, văzînd că nu este nimeni, a omorît pe Egiptean și l-a ascuns în nisip.
13. A ieșit și în ziua următoare; și iată că doi Evrei se certau. A zis celui ce n’ avea dreptate: „Pentru ce lovești pe semenul tău?”
14. Și omul acela a răspuns: „Cine te-a pus pe tine mai mare și judecător peste noi? Nu cumva ai de gînd să mă omori și pe mine, cum ai omorît pe Egipteanul acela?” Moise s’ a temut și a zis: „Nu mai încapе îndoială că faptul este cunoscut.
15. Faraon a aflat ce se petrecuse, și căuta să omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon, și a locuit în țara Madian. A șezut lîngă o fîntînă.
16. Preotul din Madian avea șapte fete. Ele au venit să scoată apă, și au umplut jghiaburile ca să adape turma tatălui lor.
17. Dar au venit păstorii, și le-au luat la goană. Atunci Moise s’ a sculat, le-a ajutat, și le-a adăpat turma.
18. Cînd s’ au întors ele la tatăl lor Reuel, el a zis: „Pentru ce vă întoarceți așa de curînd azi?”
19. Ele au răspuns: „Un Egiptean ne-a scăpat din mîna păstorilor, și chiar ne-a scos apă, și a adăpat turma.”
20. Și el a zis fetelor: „Unde este? Pentruce ați lăsat acolo pe omul acela! Chemați-l să mănînce pîne!”
21. Moise s’ a hotărît să locuiască la omul acela, care i-a dat de nevastă pe fiică-sa Sefora.
22. Ea a născut un fiu, căruia el i-a pus numele Gherșom (Sînt străin aici); „căci”, a zis el, „locuiesc ca străin într-o țară străină.”
23. După multă vreme, împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel gemeau încă din pricina robiei, și scoteau strigăte desnădăjduite. Strigătele acestea, pe cari li le smulgea robia, s’ au suit pînă la Dumnezeu.
24. Dumnezeu a auzit gemetele lor, și Și-a adus aminte de legămîntul Său făcut cu Avraam, Isaac, și Iacov.
25. Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel, și a luat cunoștință de ei.

3

1. Moise păștea turma socrului său Ietro, preotul Madianului. Odată a mînat turma pînă dincolo de pustie, și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.
2. Îngerul Domnului i S’ a arătat într’ o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s’ a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc.
3. Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată, și pentru ce nu se mistuie rugul.”
4. Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, și a zis: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Iată-mă!”
5. Dumnezeu a zis: „Nu te aproia de locul acesta; scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pămînt sfînt.”
6. Și a adăugat: „Eu sînt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu.
7. Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile.
8. M’ am pogorît ca să-l izbăvesc din mîna Egiptenilor, și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într’ o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile, pe cari le locuiesc

Cananiții, Hetiții, Amoriții, Fereziții, Heviții și Iebusiții.

9. Iată că strigătele Israelitelor au ajuns pînă la Mine, și am văzut chinul cu care îi chinuesc Egiptenii.

10. Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.”

11. Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine sînt eu, ca să mă duc la Faraon, și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?”

12. Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.”

13. Moise a zis lui Dumnezeu: „Iată, cînd mă voi duce la copiii lui Israel, și le voi spune: „Dumnezeul părinților voștri m’ a trimis la voi”; și mă vor întreba: „Care este Numele Lui?” ce le voi răspunde?”

14. Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sînt Cel ce sînt.” Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce se numește „Eu sînt”, m’ a trimis la voi.”

15. Dumnezeu a mai zis lui Moise: „Așa să vorbești copiilor lui Israel: „Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m’ a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru vecinicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.

16. Du-te, strînge pe bătrînii lui Israel, și spune-le: „Mi s’ a arătat Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis: „V’ am văzut, și am văzut ce vi se face în Egipt,

17. și am zis: „Vă voi scoate din suferința Egiptului, și vă voi duce în țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Fereziților, Heviților și Iebusiților, într’ o țară unde curge lapte și miere.”

18. Ei vor asculta de glasul tău; și te vei duce, tu și bătrînii lui Israel, la împăratul Egiptului, și îi veți spune: „Domnul, Dumnezeul Evreilor, s’ a întîlnit cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, Dumnezeului nostru.”

19. Știu că împăratul Egiptului n’ are să vă lase să plecați decît silit de o mîină puternică.

20. Eu Îmi voi întinde mîna, și voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni, pe cari le voi face în mijlocul lui. După aceea, are să vă lase să plecați.”

21. Voi face chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea Egiptenilor; și, cînd veți pleca, nu veți pleca cu mîinile goale.

22. Fiecare femeie va cere dela vecina ei și dela cea care locuiește în casa ei, vase de argint, vase de aur, și haine, pe cari le veți pune pe fiii și fiicele voastre. Și veți jăfui astfel pe Egipteni.”

4

1. Moise a răspuns, și a zis: „Iată că n’ au să mă creadă, nici n’ au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți s’ a arătat Domnul!”

2. Domnul i-a zis: „Ce ai în mîină?” El a răspuns: „Un toiag.”

3. Domnul a zis: „Aruncă-l la pămînt.” El l-a aruncat la pămînt, și toiagul s’ a prefăcut într’ un șarpe. Moise fugea de el.

4. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mîna, și apucă-l de coadă.” El a întins mîna și l-a apucat; și șarpele s’ a prefăcut iarăș într’ un toiag în mîna lui.

5. „Iată”, a zis Domnul, „ce vei face, ca să creadă că ți s’ a arătat Domnul, Dumnezeul părinților lor: Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.”

6. Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mîna în sîn.” El și-a băgat mîna în sîn; apoi a scos-o, și iată că mîna i se acoperise de lepră, și se făcuse albă ca zăpada.

7. Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mîna în sîn.” El și-a băgat din nou mîna în sîn; apoi a scos-o din sîn; și iată că mîna se făcuse iarăș cum era carnea lui.

8. „Dacă nu te vor crede,” a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintîi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.

9. Dacă nu vor crede nici aceste două semne, și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din rîu, și s’ o torni pe pămînt; și apa, pe care o vei lua din rîu, se va preface în sînge pe pămînt.”

10. Moise a zis Domnului: „Ah! Doamne, eu nu sînt un om ori vorbirea uşoară; şi cusurul acesta nu-i nici de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de cînd vorbeşti Tu robului Tău; căci vorba şi limba mi-este încurcată.”
11. Domnul i-a zis: „Cine a făcut gura omului? Şi cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?”
12. Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta, şi te voi învăţa ce vei avea de spus.”
13. Moise a zis: „Ah! Doamne, trimete pe cine vei vrea să trimeti.”
14. Atunci Domnul S’a mîniat pe Moise, şi a zis: „Nu-i oare acolo fratele tău Aaron, Levitul? Ştiu că el vorbeşte uşor. Iată că el însuş vine înaintea ta; şi, cînd te va vedea, se va bucura în inima lui.
15. Tu îi vei vorbi, şi vei pune cuvintele în gura lui; şi Eu voi fi cu gura ta şi cu gura lui; şi vă voi învăţa ce veţi avea de făcut.
16. El va vorbi poporului pentru tine, îţi va sluji drept gură, şi tu vei ţinea pentru el locul lui Dumnezeu.
17. Ia în mîna toiaagul acesta, cu care vei face semnele.”
18. Moise a plecat; şi, cînd s’a întors la socrul său Ietro, i-a zis: „Lasă-mă, te rog, să plec şi să mă întorc la fraţii mei, cari sînt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc.” Ietro a zis lui Moise: „Du-te în pace!”
19. Domnul a zis lui Moise, în Madian: „Du-te, întoarce-te în Egipt: căci toţi ceice umblau să-ţi ia viaţa, au murit.”
20. Moise şi-a luat nevasta şi copiii, i-a pus călări pe măgari, şi s’a întors în ţara Egiptului. Şi-a luat în mîna toiaagul lui Dumnezeu.
21. Domnul a zis lui Moise: „Plecînd ca să te întorci în Egipt, vezi, toate minunile pe cari ţi le pun în mîna, să le faci înaintea lui Faraon. Eu îi voi împetri inima, şi nu va lăsa pe popor să plece.
22. Tu vei zice lui Faraon: „Aşa vorbeşte Domnul: „Israel este fiul Meu, întîiul Meu născut.
23. Îţi spun: „Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; dacă nu vrei să-l laşi să plece, voi ucide pe fiul tău, pe întîiul tău născut.”
24. În timpul călătoriei, într’un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a întîlnit Domnul, şi a vrut să-l omoare.
25. Sefora a luat o piatră ascuţită, a tăiat prepuţul fiului său, şi l-a aruncat la picioarele lui Moise, zicînd: „Tu eşti un soţ de sînge pentru mine.”
26. Şi Domnul l-a lăsat. Atunci a zis ea: „Soţ de sînge!” din pricina tăierii împrejur.
27. Domnul a zis lui Aaron: „Du-te înaintea lui Moise în pustie.” Aaron a plecat: a întîlnit pe Moise la muntele lui Dumnezeu, şi l-a sărutat.
28. Moise a făcut cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care-l trimesese, şi toate semnele, pe cari-i poruncise să le facă.
29. Moise şi Aaron şi-au văzut de drum, şi au adunat pe toţi bătrînii copiilor lui Israel.
30. Aaron a istorisit toate cuvintele pe cari le spusese Domnul lui Moise; şi Moise a făcut semnele înaintea poporului.
31. Poporul a crezut. Astfel au aflat că Domnul cercetase pe copiii lui Israel, că le văzuse suferinţa; şi s’au plecat şi s’au aruncat cu faţa la pămînt.

5

1. Moise şi Aaron s’au dus apoi la Faraon, şi i-au zis: „Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să prăznuiască în pustie un praznic în cinstea Mea.”
2. Faraon a răspuns: „Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui, şi să las pe Israel să plece?” Eu nu cunosc pe Domnul, şi nu voi lăsa pe Israel să plece.”
3. Ei au zis: „Ni S’a arătat Dumnezeul Evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, pentruca să nu ne bată cu ciumă sau cu sabie.”
4. Şi împăratul Egiptului le-a zis: „Moise şi Aaron, pentruce abateţi poporul de la lucrul lui? Plecaţi la lucrările voastre.”
5. Faraon a zis: „Iată că poporul acesta s’a înmulţit acum în ţară, şi voi mai voiţi să-l faceţi să-şi

înceteze lucrările?”

6. Și chiar în ziua aceea, Faraon a dat următoarea poruncă isprăvniceilor norodului și logofeților:

7. „Să nu mai dați poporului paie ca mai înainte pentru facerea cărămizilor; ci să se ducă singuri să strângă paie.

8. Totuș să le cereți acelaș număr de cărămizi, pe cari le făceau mai înainte; să nu le scădeți nimic din ele, căci sînt niște leneși; de aceea strigă mereu: „Haidem să aducem jertfe Dumnezeului nostru.”

9. Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru, și să nu mai umble după năluci.”

10. Isprăvniceii poporului și logofeții au venit și au spus poporului: „Așa vorbește Faraon: „Nu vă mai dau paie;

11. duceți-vă singuri de vă luați paie de unde veți găsi; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru.”

12. Poporul s'a răspîndit în toată țara Egiptului, ca să strîngă miriște în loc de paie.

13. Isprăvniceii îi sileau, zicînd: „Isprăviți-vă lucrul, zi de zi, ca și atunci cînd erau paie!”

14. Au bătut chiar pe logofeții copiilor lui Israel, puși peste ei de isprăvniceii lui Faraon. „Pentruce”, li se zicea, „n'ați isprăvit ieri și azi, ca mai înainte, numărul de cărămizi, care vă fusese hotărît?”

15. Logofeții copiilor lui Israel s'au dus să se plîngă la Faraon, și i-au zis: „Pentruce te porți așa cu robii tăi?

16. Robilor tăi nu li se mai dau paie ca mai înainte, și totuș ni se spune: „Faceți cărămizi!” Ba încă, robii tăi sînt și bătuți, ca și cînd poporul tău ar fi vinovat.”

17. Faraon a răspuns: „Sînteți niște leneși și niște trântori! De aceea ziceți: „Haidem să aducem jertfe Domnului!”

18. Acum, duceți-vă îndată de lucrați; nu vi se vor da paie, și veți face acelaș număr de cărămizi.”

19. Logofeții copiilor lui Israel au văzut în ce stare nenorocită erau, cînd li se zicea: „Nu vi se scade nimic din numărul de cărămizi; ci în fiecare zi să faceți lucrul cuvenit unei zile.”

20. Cînd au ieșit dela Faraon, au întîlnit pe Moise și pe Aaron, care îi așteptau.

21. Și le-au zis: „Să vă vadă Domnul, și să judece! Voi ne-ați făcut urți lui Faraon și slujitorilor lui; ba încă le-ați dat sabia în mînă ca să ne omoare.”

22. Moise s'a întors la Domnul, și a zis: „Doamne, pentruce ai făcut un astfel de rău poporului acestuia? Pentruce m'ai trimes?

23. De cînd m'am dus la Faraon ca să-i vorbesc în Numele Tău, el face și mai rău poporului acestuia; și n'ai izbăvit pe poporul Tău.”

6

1. Domnul a zis lui Moise: „Vei vedea acum ce voi face lui Faraon: o mînă puternică îl va sili să-i lase să plece; da, o mînă puternică îl va sili să-i izgonească din țara lui.”

2. Dumnezeu a mai vorbit lui Moise, și i-a zis: „Eu sînt Domnul.

3. Eu M'am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeul Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca „Domnul.”

4. De asemenea Mi-am încheiat legămîntul Meu cu ei, ca să le dau țara Canaan, țara călătoriilor lor sfînte, în care au locuit ca străini.

5. Acum însă am auzit gemetele copiilor lui Israel, pe cari-i țin Egiptenii în robie, și Mi-am adus aminte de legămîntul Meu.

6. De aceea spune copiilor lui Israel: „Eu sînt Domnul: Eu vă voi izbăvi din muncile cu cari vă apasă Egiptenii, vă voi izbăvi din robia lor, și vă voi scăpa cu braț întins și cu mari judecăți.

7. Vă voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeul vostru, și veți cunoaște că Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, vă izbăvesc de muncile cu cari vă apasă Egiptenii.

8. Eu vă voi aduce în țara, pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov; Eu vă voi da-o în stăpînire; Eu, Domnul.”

9. Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar desnădejdea și robia aspră în care se aflau, i-au împedicat să asculte pe Moise.

10. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

11. „Du-te de vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, să lase pe copiii lui Israel să iasă afară din țara lui.”
12. Moise a răspuns în fața Domnului: „Iată că nici copiii lui Israel nu m’au ascultat: cum are să m’asculte Faraon pe mine, care n’am o vorbire ușoară?”
13. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și le-a dat porunci cu privire la copiii lui Israel și cu privire la Faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată din țara Egiptului pe copiii lui Israel.
14. Iată căpeteniile familiilor lor.
Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Enoh, Palu, Hețron și Carmi. Acestea sînt familiile lui Ruben.
15. Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin și Tohar; și Saul, fiu născut dintr’o femeie Cananită. Acestea sînt familiile lui Simeon.
16. Iată numele fiilor lui Levi, după spița neamului lor: Gherșon, Chehat și Merari. Anii vieții lui Levi au fost o sută treizeci și șapte de ani.
17. Fiii lui Gherșon: Libni și Șimei, și familiile lor. -
18. Fiii lui Chehat: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel. Anii vieții lui Chehat au fost o sutătreizeci și trei de ani. -
19. Fiii lui Merari: Mahli și Muși. - Acestea sînt familiile lui Levi, după spița neamului lor.
20. Amram a luat de nevestă pe mătușă-sa Iochebed; și ea i-a născut pe Aaron și pe Moise. Anii vieții lui Amram au fost o sutătreizeci și șapte de ani. -
21. Fiii lui Ițehar: Core, Nefeg și Zicri. -
22. Fiii lui Uziel: Mișael, Elțafan și Sitri.
23. Aaron a luat de nevestă pe Elișeba, fata lui Aminadab, sora lui Nahșon; și ea i-a născut pe Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.
24. Fiii lui Core: Asir, Elcana și Abiasaf. Acestea sînt familiile Coriților.
25. Eleazar, fiul lui Aaron, a luat de nevestă pe una din fetele lui Putiel; și ea i-a născut pe Fineas. Aceștia sînt căpeteniile familiilor Leviților cu familiile lor.
26. Aceștia sînt Aaron acela și Moise acela, cărora le-a zis Domnul: „Scoateți din țara Egiptului pe copiii lui Israel, după oștirile lor.”
27. Ei sînt aceia cari au vorbit lui Faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată din Egipt pe copiii lui Israel. Aceștia sînt Moise acela și Aaron acela.
28. Cînd a vorbit Domnul lui Moise în țara Egiptului,
29. Domnul a zis lui Moise: „Eu sînt Domnul. Spune lui Faraon, împăratul Egiptului, tot ce-ți spun.”
30. Și Moise a răspuns înaintea Domnului: „Iată că eu nu vorbesc ușor: cum are să m’asculte Faraon?”

7

1. Domnul a zis lui Moise: „Iată că te fac Dumnezeu pentru Faraon; și fratele tău Aaron va fi proorocul tău.
2. Tu vei spune tot ce-ți voi porunci Eu, iar fratele tău Aaron va vorbi lui Faraon, ca să lase pe copiii lui Israel să plece din țara lui.
3. Eu voi împietri inima lui Faraon, și Îmi voi înmulți semnele și minunile în țara Egiptului.
4. Totuș Faraon n’are să v’asculte. Apoi Îmi voi întinde mîna asupra Egiptului, și voi scoate din țara Egiptului oștile Mele, pe poporul Meu, pe copiii lui Israel, prin mari judecăți.
5. Egiptenii vor cunoaște că Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi întinde mîna asupra Egiptului, și cînd voi scoate din mijlocul lor pe copiii lui Israel.”
6. Moise și Aaron au făcut ce le poruncise Domnul: așa au făcut.
7. Moise era în vîrstă de optzeci de ani, iar Aaron de optzeci și trei de ani, cînd au vorbit lui Faraon.
8. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron:
9. „Dacă vă va vorbi Faraon, și vă va zice: „Faceți o minune!” să zici lui Aaron: „Ia-ți toiagul, și aruncă-l înaintea lui Faraon. Și toiagul se va preface într’un șarpe.”

10. Moise și Aaron s'au dus la Faraon, și au făcut cum poruncise Domnul. Aaron și-a aruncat toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui; și toiagul s'a prefăcut într-un șarpe.
11. Dar Faraon a chemat pe niște înțelepți și pe niște vrăjitori, și vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor.
12. Toți și-au aruncat toiagele, și s'au prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiagele lor.
13. Inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.
14. Domnul a zis lui Moise: „Faraon are inima împietrită: nu vrea să lase poporul să plece.
15. Du-te la Faraon dis de dimineață, când are să iasă să se ducă la apă, și să te înfățișezi înaintea lui pe malul râului. Să-ți iei în mână toiagul, care a fost prefăcut în șarpe,
16. și să zici lui Faraon: „Domnul, Dumnezeul Evreilor, m'a trimes la tine, să-ți spun: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească în pustie. Dar iată că pînă acum n'ai ascultat.”
17. Acum, așa vorbește Domnul: „Iată cum vei cunoaște că Eu sînt Domnul. Am să lovesc apele râului cu toiagul din mîna mea; și ele se vor preface în sînge.
18. Peștii din rîu vor pieri, rîul se va împuți, așa că le va fi greață Egiptenilor să bea din apa râului.”
19. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Ia-ți toiagul, și întinde-ți mîna peste apele Egiptenilor, peste rîurile lor, peste pîraiele lor, peste iazurile lor, și peste toate bălțile lor. Ele se vor preface în sînge; și va fi sînge în toată țara Egiptului, atît în vasele de lemn cît și în vasele de piatră.”
20. Moise și Aaron au făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, și a lovit apele râului, subt ochii lui Faraon și subt ochii slujitorilor lui; și toate apele râului s'au prefăcut în sînge.
21. Peștii din rîu au pierit, rîul s'a împuțit, așa că Egiptenii nu mai puteau să bea apa râului, și a fost sînge în toată țara Egiptului.
22. Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor. Inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.
23. Faraon s'a întors dela rîu, și s'a dus acasă; dar nu și-a pus la inimă aceste lucruri.
24. Toți Egiptenii au săpat în împrejurimile râului, ca să găsească apă de băut; căci nu puteau să bea din apa râului.
25. Au trecut șapte zile, după ce a lovit Domnul rîul.

8

1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, și spune-i: „Așa vorbește Domnul: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.
2. Dacă nu vrei să-l lași să plece, am să aduc broaște pe toată întinderea țării tale.
3. Rîul va mișuna de broaște; ele se vor sui, și vor intra în casa ta, în odaia ta de dormit și în patul tău, în casa slujitorilor tăi și în casele poporului tău, în cuptoarele și în postăvile de frămîntat pînea.
4. Ba încă broaștele se vor sui și pe tine, pe poporul tău, și pe toți slujitorii tăi.”
5. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Întinde-ți mîna cu toiagul peste rîuri, peste pîraie și peste iazuri, și scoate broaște din ele peste țara Egiptului!”
6. Aaron și-a întins mîna peste apele Egiptului; și au ieșit broaștele și au acoperit țara Egiptului.
7. Dar și vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitoriile lor: au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului.
8. Faraon a chemat pe Moise, și pe Aaron, și a zis: „Rugați-vă Domnului, să depărteze broaștele dela mine și dela poporul meu; și am să las pe popor să plece să aducă jertfe Domnului.”
9. Moise a zis lui Faraon: „Hotărăște-mi, când să mă rog Domnului pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău, ca să îndepărteze broaștele dela tine și din casele tale? Nu vor mai rămînea decît în rîu.”
10. El a răspuns: „Mîne”. Și Moise a zis: „Așa va fi, ca să știi că nimeni nu este ca Domnul, Dumnezeul nostru.
11. Broaștele se vor depărta dela tine și din casele tale, dela slujitorii tăi și dela poporul tău; nu vor mai rămînea decît în rîu.”
12. Moise și Aaron au ieșit de la Faraon. Și Moise a strigat către Domnul cu privire la broaștele cu cari lovise pe Faraon.

13. Domnul a făcut cum cerea Moise; și broaștele au pierit în case, în curți și în ogoare.
14. Le-au strâns grămezi, și țara s'a împuțit.
15. Faraon, văzînd că are răgaz să răsufle în voie, și-a împietrit inima, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spuse Domnul.
16. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Intinde-ți toiagul, și lovește țărîna pămîntului, și se va prefăce în păduchi (Sau: țințari.), în toată țara Egiptului.”
17. Așa au făcut. Aaron și-a întins mîna cu toiagul, și a lovit țărîna pămîntului; și s'a prefăcut în păduchi pe toți oamenii și pe toate dobitoacele. Toată țărîna pămîntului s'a prefăcut în păduchi, în toată țara Egiptului.
18. Vrăjitorii au căutat să facă și ei păduchi prin vrăjitoriile lor; dar n'au putut. Păduchia erau pe oameni și pe dobitoace.
19. Și vrăjitorii au zis lui Faraon: „Aici este degetul lui Dumnezeu!” Dar inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.
20. Domnul a zis lui Moise: „Scoală-te dis de dimineață, și du-te înaintea lui Faraon, cînd are să iasă să se ducă la apă. Să-i spui: „Așa vorbește Domnul: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.
21. Dacă nu vei lăsa pe poporul Meu să plece, am să trimet muște cînești împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, împotriva poporului tău și împotriva caselor tale; casele Egiptenilor vor fi pline de muște, și pămîntul va fi acoperit de ele.
22. Dar, în ziua aceea voi deosebi ținutul Gosen, unde locuște poporul Meu, și acolo nu vor fi muște, pentruca să cunoști că Eu, Domnul, sînt în mijlocul ținutului acestuia.
23. Voi face o deosebire între poporul Meu și poporul tău. Semnul acesta va fi mîne.”
24. Domnul a făcut așa. A venit un roi de muște cînești în casa lui Faraon și a slujitorilor lui, și toată țara Egiptului a fost pustiită de muște cînești.
25. Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: „Duceți-vă de aduceți jertfe Dumnezeului vostru aici în țară.”
26. Moise a răspuns: „Nu este deloc potrivit să facem așa; căci am aduce Domnului, Dumnezeului nostru, jertfe, care sînt o urîciune pentru Egipteni. Și dacă am aduce, subt ochii lor, jertfe cari sînt o urîciune pentru Egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre?”
27. Vom face mai bine un drum de trei zile în pustie, și acolo vom aduce jertfe Domnului, Dumnezeului nostru, după cum ne va spune.”
28. Faraon a zis: „Vă voi lăsa să plecați, ca să aduceți jertfe Domnului, Dumnezeului vostru, în pustie; numai, să nu vă depărtați prea mult, dacă plecați. Rugați-vă pentru mine.”
29. Moise a răspuns: „Am să ies dela tine, și am să mă rog Domnului. Mîne, muștele se vor depărta dela Faraon, dela slujitorii lui, și dela poporul lui. Dar, să nu ne mai înșele Faraon, ne vrînd să lase pe popor să plece, ca să aducă jertfe Domnului.”
30. Moise a ieșit dela Faraon, și s'a rugat Domnului.
31. Domnul a făcut cum cerea Moise; și muștele s'au depărtat dela Faraon, dela slujitorii lui, și dela poporul lui. N'a mai rămas una.
32. Dar Faraon, și de data aceasta, și-a împietrit inima, și n'a lăsat pe popor să plece.

9

1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, și spune-i: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.
2. Dacă nu vrei să-l lași să plece, și dacă-l mai oprești,
3. iată, mîna Domnului va fi peste turmele tale de pe cîmp; peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi și peste oi; și anume va fi o ciumă foarte mare.
4. Dar Domnul va face deosebire între turmele lui Israel și turmele Egiptenilor, așa că nu va pieri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.”
5. Domnul a hotărît vremea, și a zis: „Mîne, va face Domnul lucrul acesta în țară.”
6. Și Domnul a făcut așa, chiar de a doua zi. Toate turmele Egiptenilor au perit, dar n'a perit nici o

vită din turmele copiilor lui Israel.

7. Faraon a trimis să vadă ce se întâmplase: și iată că nici o vită din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a lăsat pe popor să plece.

8. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Umpleți-vă mâinile cu cenușă din cuptor, și Moise s'o arunce spre cer, sub ochii lui Faraon.

9. Ea se va preface într'o țărână, care va acoperi toată țara Egiptului; și va da naștere, în toată țara Egiptului, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube pricinuite de niște beșici ferbinți.”

10. Ei au luat cenușă din cuptor, și s'au înfățișat înaintea lui Faraon; Moise a aruncat-o spre cer, și ea a dat naștere, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube pricinuite de niște beșici ferbinți.

11. Vrăjitorii nu s'au putut arăta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; căci bubele erau pe vrăjitori, ca și pe toți Egiptenii.”

12. Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul lui Moise.

13. Domnul a zis lui Moise: „Scoală-te dis de dimineață, du-te înaintea lui Faraon, și spune-i: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.

14. Fiindcă, de data aceasta, am să trimet toate urgiile Mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău, ca să știi că nimeni nu este ca Mine pe tot pământul.

15. Dacă Mi-aș fi întins mâna, și te-aș fi lovit cu ciumă, pe tine și pe poporul tău, ai fi pierit de pe pământ.

16. Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul.

17. Dacă te mai ridici împotriva poporului Meu, și dacă nu-l lași să plece,

18. iată, mine, la ceasul acesta, voi face să bată o piatră așa de mare, cum n'a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui și pînă azi.

19. Pune-ți dar la adăpost turmele și tot ce ai pe câmp. Piatra are să bată pe toți oamenii și toate vitele de pe câmp, cari nu vor fi intrat în case; și vor peri.”

20. Aceia dintre slujitorii lui Faraon, cari s'au temut de Cuvîntul Domnului, și-au adunat în case robii și turmele.

21. Dar cei ce nu și-au pus la inimă Cuvîntul Domnului, și-au lăsat robii și turmele pe câmp.

22. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer; și are să bată piatra în toată țara Egiptului pe oameni, pe vite, și pe toată iarba de pe câmp în țara Egiptului!”

23. Moise și-a întins toiagul spre cer; și Domnul a trimis tunete și piatră, de cădea foc pe pământ. Domnul a făcut să bată piatra peste țara Egiptului.

24. A bătut piatra, și focul se amesteca cu piatra; piatra era așa de mare încît nu mai bătuse piatră ca aceea în toată țara Egiptului de cînd este el locuit de oameni.

25. Piatra a nimicit, în toată țara Egiptului, tot ce era pe câmp, dela oameni pînă la dobitoace; piatra a nimicit și toată iarba de pe câmp, și a frînt toți copacii de pe câmp.

26. Numai în ținutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, n'a bătut piatra,

27. Faraon a trimis să cheme pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: „De data aceasta, am păcătuit; Domnul are dreptate, iar eu și poporul meu sîntem vinovați.

28. Rugați-vă Domnului, ca să nu mai fie tunete și piatră; și vă voi lăsa să plecați, și nu veți mai fi opriți.”

29. Moise i-a zis: „Cînd voi eși din cetate, voi ridica mâinile spre Domnul, tunetele vor înceta și nu va mai bate piatra, ca să știi că al Domnului este pământul!”

30. Dar știi că tu și slujitorii tăi tot nu vă veți teme de Domnul Dumnezeu.”

31. Inul și orzul se prăpădiseră, pentru că orzul tocmai dăduse în spic, iar inul era în floare;

32. grîul și ovăzul nu se stricaseră, pentru că erau tîrzii.

33. Moise a plecat dela Faraon, și a eșit afară din cetate; și-a ridicat mâinile spre Domnul, tunetele și piatra au încetat, și n'a mai căzut ploaia pe pământ.

34. Faraon, văzînd că ploaia, piatra și tunetele încetaseră, n'a conștient să păcătuiască și și-a împietrit inima, el și slujitorii lui.

35. Lui Faraon i s'a împietrit inima și n'a lăsat pe copiii lui Israel să plece, după cum spusese

1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, căci i-am împietrit inima lui și a slujitorilor lui, ca să fac semnele Mele în mijlocul lor,
2. și ca să istorisești fiului tău și fiului fiului tău cum M'am purtat cu Egiptenii, și ce semne am făcut în mijlocul lor. Și veți cunoaște că Eu sînt Domnul.”
3. Moise și Aaron s'au dus la Faraon, și i-au zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Pînă cînd ai de gînd să nu vrei să te smerești înaintea Mea? Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.
4. Dacă nu vrei să lași pe poporul Meu să plece, iată, voi trimete mîne niște lăcuste pe toată întinderea țării tale.
5. Ele vor acoperi fața pămîntului, de nu se va mai putea vedea pămîntul; vor mînce ce a mai rămas nevătămat, vor mînce ce v'a lăsat piatra, vor mînce toți copacii, cari cresc pe cîmpiile voastre,
6. îți vor umplea casele tale, casele tuturor slujitorilor tăi și casele tuturor Egiptenilor. Părinții tăi și părinții părinților tăi n'au văzut așa ceva de cînd sînt ei pe pămînt pînă în ziua de azi.” Moise a plecat și a ieșit dela Faraon.
7. Slujitorii lui Faraon i-au zis: „Pînă cînd are să fie omul acesta o pacoste pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia să plece, și să slujească Domnului, Dumnezeului lor. Tot nu vezi că pieri Egiptul?”
8. Au întors la Faraon pe Moise și Aaron. „Duceți-vă,” le-a zis el, „și slujiți Domnului, Dumnezeului vostru. Cari și cine sînt ceice vor merge?”
9. Moise a răspuns: „Vom merge cu copiii și cu bătrînii noștri, cu fiii și fiicele noastre, cu oile și boii noștri; căci avem să ținem o sărbătoare în cinstea Domnului.”
10. Faraon le-a zis: „Așa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu să plecați, pe voi și pe copiii voștri! Luați seama, căci este rău ce aveți de gînd să faceți!
11. Nu, nu; ci duceți-vă, voi bărbații, și slujiți Domnului, căci așa ați cerut.” Și i-au izgonit dinaintea lui Faraon.
12. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mîna peste țara Egiptului, ca să vină lăcustele peste țara Egiptului, și să mănînce toată iarba pămîntului, tot ce a lăsat piatra.”
13. Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului; și Domnul a făcut să sufle un vînt dinspre răsărit peste țară toată ziua și toată noaptea aceea. Dimineața, vîntul dinspre răsărit adusese lăcustele.
14. Lăcustele au venit peste țara Egiptului, și s'au așezat pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atît de mare cum nu mai fusese și nu va mai fi un astfel de roi de lăcuste.
15. Au acoperit toată fața pămîntului, de nu se mai vedea pămîntul; au mîncat toată iarba de pe pămînt și tot rodul pomilor, tot ce lăsase piatra; și n'a rămas nimic verde în copaci, nici în iarba de pe cîmp, în toată țara Egiptului.
16. Faraon a chemat îndată pe Moise și pe Aaron, și a zis: „Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, și împotriva voastră.
17. Dar iartă-mi păcatul numai de data aceasta; și rugați pe Domnul, Dumnezeul vostru, să depărteze dela mine și urgia aceasta de moarte!”
18. Moise a ieșit dela Faraon, și s'a rugat Domnului.
19. Domnul a făcut să sufle un vînt foarte puternic dinspre apus, care a luat lăcustele, și le-a aruncat în marea Roșie; n'a rămas o lăcustă pe toată întinderea Egiptului.
20. Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n'a lăsat pe copiii lui Israel să plece.
21. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mîna spre cer, și va fi întunec peste țara Egiptului, așa de întunec de să se poată pipăi.”
22. Moise și-a întins mîna spre cer; și a fost întunec besnă în toată țara Egiptului, timp de trei zile.
23. Nici nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s'a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar, în locurile unde locuiau toți copiii lui Israel, era lumină.
24. Faraon a chemat pe Moise, și a zis: „Duceți-vă, și slujiți Domnului! Să nu rămîna în țară decît oile și boii voștri; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi.”

25. Moise a răspuns: „Chiar să ne dai tu însuși jertfele și arderile de tot, pe cari le vom aduce Domnului, Dumnezeului nostru,
26. și turmele noastre tot trebuie să meargă cu noi, și să nu rămână o unghie din ele; căci din ele vom lua ca să slujim Domnului, Dumnezeului nostru; iar pînă vom ajunge acolo, nu știm ce vom alege ca să aducem Domnului.”
27. Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n'a vrut să-i lase să plece.
28. Faraon a zis lui Moise: „Ieși dela mine! Să nu cumva să te mai arăți înaintea mea, căci în ziua în care te vei arăta înaintea mea, vei muri.”
29. „Da!” a răspuns Moise, „nu mă voi mai arăta înaintea ta.”

11

1. Domnul a zis lui Moise: „Voi mai aduce o urgie asupra lui Faraon și asupra Egiptului. După aceea, vă va lăsa să plecați de aici. Cînd vă va lăsa să plecați de tot, chiar vă va izgoni de aici.
2. Vorbește cu poporul, ca atunci fiecare să ceară dela vecinul său și fiecare dela vecina ei, vase de argint și vase de aur.”
3. Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor. Chiar Moise era foarte bine văzut în țara Egiptului, înaintea slujitorilor lui Faraon și înaintea poporului.
4. Moise a zis: „Așa vorbește Domnul: „Pela miezul nopții, voi trece prin Egipt;
5. și toți întîii născuți din țara Egiptului vor muri, dela întîiul născut al lui Faraon, care șade pe scaunul lui de domnie, pînă la întîiul-născut al roabei care stă la rîșniță, și pînă la toți întîii-născuți ai dobitoacelor.
6. În toată țara Egiptului vor fi țipete mari, așa cum n'au fost și nu vor mai fi.
7. Dar dintre toți copiii lui Israel, dela oameni pînă la dobitoace, nici măcar un cîine nu va chelălăi cu limba lui, ca să știți ce deosebire face Domnul între Egipteni și Israel.
8. Atunci toți acești slujitori ai tăi se vor pogorî la mine și se vor închina pînă la pămînt înaintea mea, zicînd: „Ieși, tu și tot poporul care te urmează!” După aceea, voi ieși. Moise a ieșit dela Faraon, aprins de mînie.
9. Domnul a zis lui Moise: „Faraon n'are s'asculte de voi, pentru ca să se înmulțească minunile Mele în țara Egiptului.”
10. Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n'a lăsat pe copiii lui Israel să plece din țara lui.

12

1. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului:
2. „Luna aceasta va fi pentru voi cea dintîi lună; ea va fi pentru voi cea dintîi lună a anului.
3. Vorbiți întregii adunări a lui Israel, și spuneți-i: „În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om să ia un miel de fiecare familie, un miel de fiecare casă.
4. Dacă sînt prea puțini în casă pentru un miel, să-l ia cu vecinul lui cel mai de aproape, după numărul sufletelor; să faceți socoteala cît poate mîncă fiecare din mielul acesta.
5. Să fie un miel fără cusur, de parte bărbătească, de un an; veți putea să luați un miel sau un ied.
6. Să-l păstrați pînă în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia; și toată adunarea lui Israel să-l junghie seara (Evreiește: între cele două seri.).
7. Să ia din sîngele lui, și să ungă amîndoi stîlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mîncă.
8. Carnea s'o mănînce chiar în noaptea aceea, friptă la foc; și anume s'o mănînce cu azimi și cu verdețuri amare.
9. Să nu-l mîncăți crud sau fiert în apă; ci să fie fript la foc: atît capul, cît și picioarele și măruntaiele.
10. Să nu lăsați nimic din el pînă a doua zi dimineața; și, dacă va rămînea ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc.
11. Cînd îl veți mîncă, să aveți mijlocul încins, încălțămintele în picioare, și toiagul în mînă; și să-l

mîncăți în grabă; căci sînt Paștele Domnului.

12. În noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului, și voi lovi pe toți întîii-născuți din țara Egiptului, dela oameni pînă la dobitoace; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu, Domnul.

13. Sîngele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sîngele, și voi trece pe lîngă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci cînd voi lovi țara Egiptului.

14. Și pomenirea acestei zile s' o păstrați, și s' o prăznuiți printr' o sărbătoare în cinstea Domnului; s' o prăznuiți ca o lege vecinică pentru urmașii voștri.

15. Timp de șapte zile, veți mîncă azimi. Din cea dintîi zi veți scoate aluatul din casele voastre: căci oricine va mîncă pîne dospită, din ziua întîi pînă în ziua a șaptea, va fi nimicit din Israel.

16. În ziua dintîi veți avea o adunare de sărbătoare sfîntă; și în ziua a șaptea, veți avea o adunare de sărbătoare sfîntă. Să nu faceți nici o muncă în zilele acelea; veți putea numai să pregătiți mîncarea fiecărui ins.

17. Să țineți sărbătoarea azimilor, căci chiar în ziua aceea voi scoate oștile voastre din țara Egiptului; să țineți ziua aceea ca o lege vecinică pentru urmașii voștri.

18. În luna întîi, din a patrusprezecea zi a lunii, seara, să mîncăți azimi, pînă în seara zilei a douăzeci și una a lunii.

19. Timp de șapte zile, să nu se găsească aluat în casele voastre; căci oricine va mîncă pîne dospită, va fi nimicit din adunarea lui Israel, fie străin, fie băștinaș.

20. Să nu mîncăți pîne dospită; ci, în toate locuințele voastre, să mîncăți azimi.”

21. Moise a chemat pe toți bătrînii lui Israel, și le-a zis: „Duceți-vă de luați un miel pentru familiile voastre, și junghiați Paștele.

22. Să luați apoi un mănunchi de isop, să-l muiăți în sîngele din strachină, și să ungeți pragul de sus și cei doi stîlpi ai ușii cu sîngele din strachină. Nimeni din voi să nu iasă din casă pînă dimineața.

23. Cînd va trece Domnul ca să lovească Egiptul, și va vedea sîngele pe pragul de sus și pe cei doi stîlpi ai ușii, Domnul va trece pe lîngă ușă, și nu va îngădui Nimicitorului să intre în casele voastre ca să vă lovească.

24. Să păziți lucrul acesta ca o lege pentru voi și pentru copiii voștri în veac.

25. Cînd veți intra în țara, pe care v' o va da Domnul, după făgăduința Lui, să țineți acest obicei sfînt.

26. Și cînd vă vor întreba copiii voștri: „Ce însemnează obiceiul acesta?”

27. să răspundeți: „Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, care a trecut pe lîngă casele copiilor lui Israel în Egipt, cînd a lovit Egiptul, și ne-a scăpat casele noastre.” Poporul s' a plecat, și s' a închinat pînă la pămînt.

28. Și copiii lui Israel au plecat, și au făcut cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut.

29. La miezul-noptii, Domnul a lovit pe toți întîii născuți din țara Egiptului, dela întîiul-născut al lui Faraon, care ședea pe scaunul lui de domnie, pînă la întîiul-născut al celui închis în temniță, și pînă la toți întîii-născuți ai dobitoacelor.

30. Faraon s' a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui, și toți Egiptenii; și au fost mari țipete în Egipt, căci nu era casă unde să nu fie un mort.

31. În aceeaș noapte Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: „Sculați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și copiii lui Israel. Duceți-vă să slujiți Domnului, cum ați zis.

32. Luați-vă și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă, și binecuvîntați-mă.”

33. Egiptenii zoreau poporul, și se grăbeau să-i scoată din țară, căci ziceau: „Altfel, toți vom pieri.”

34. Poporul și-a luat plămădeala (coca), înainte de a se dospî. Și-au învelit postăvile cu plămădeala în haine, și le-au pus pe umeri.

35. Copiii lui Israel au făcut ce spusese Moise, și au cerut Egiptenilor vase de argint, vase de aur și haine.

36. Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor, cari le-au împlinit cererea. Și astfel au jăfuit pe Egipteni.

37. Copiii lui Israel au plecat din Ramses spre Sucot, în număr de aproape șase sute de mii de

oameni cari mergeau pe jos, afară de copii.

38. O mulțime de oameni de tot soiul s'au suit împreună cu ei; aveau și turme însemnate de oi și boi.

39. Cu plămădeala, pe care o luaseră din Egipt și care nu se dospise încă, au făcut turte fără aluat; căci fuseseră izgoniți de Egipteni, fără să mai poată zăbovi, și fără să-și ia merinde cu ei.

40. Șederea copiilor lui Israel în Egipt a fost de patru sute treizeci de ani.

41. Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului.

42. Noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului, pentru că atunci i-a scos din țara Egiptului; noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului de toți copiii lui Israel și de urmașii lor.

43. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Iată porunca privitoare la Paște: niciun străin să nu mănânce din ele.

44. Să tai împrejur pe orice rob cumpărat cu bani, și apoi să mănânce din ele.

45. Veneticul și simbriașul să nu mănânce.

46. Să nu le mănânce decât într'o singură casă; să nu luați deloc carne afară din casă, și să nu zdrobiți niciun os.

47. Toată adunarea lui Israel să facă Paștele.

48. Dacă un străin, care va locui la tine, va vrea să facă Paștele Domnului, orice parte bărbătească din casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să le facă, și va fi ca și băștinașul; dar niciun netăiat împrejur să nu mănânce din ele.

49. Aceeaș lege va fi pentru băștinaș ca și pentru străinul, care va locui în mijlocul vostru.”

50. Toți copiii lui Israel au făcut cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut.

51. Și chiar în ziua aceea, Domnul a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel, după oștile lor.

13

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Pune-Mi deoparte ca sfânt pe orice întâi-născut, pe orice întâi născut dintre copiii lui Israel, atât dintre oameni cât și dintre dobitoace: este al Meu.”

3. Moise a zis poporului: „Aduceți-vă aminte de ziua aceasta, când ați ieșit din Egipt, din casa robiei; căci cu mînă puternică v'a scos Domnul de acolo. Să nu mâncați pîne dospită.

4. Astăzi ieșiți, în luna spicelor (Sau: Abib.).

5. Când te va duce Domnul în țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Heviților și Iebusiților, pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da, țară unde curge lapte și miere, să ții următoarea slujbă în luna aceasta.

6. Timp de șapte zile, să mănânci azimi; și în ziua a șaptea, să fie o sărbătoare în cinstea Domnului.

7. În timpul celor șapte zile, să mâncați azimi; să nu se vadă la tine nimic dospit, nici aluat, pe toată întinderea țării tale.

8. Să spui atunci fiului tău: „Aceasta este spre pomenirea celor ce a făcut Domnul pentru mine, când am ieșit din Egipt.”

9. Să-ți fie ca un semn pe mînă și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochii tăi, pentru că legea Domnului să fie totdeauna în gura ta; căci cu mînă puternică te-a scos Domnul din Egipt.

10. Să ții porunca aceasta la vremea hotărîtă, din an în an.

11. Când te va aduce Domnul în țara Cananiților, cum a jurat ție și părinților tăi, și când ți-o va da,

12. să închini Domnului pe orice întâi-născut, chiar pe orice întâi-născut din vitele, pe cari le vei avea: orice parte bărbătească este a Domnului.

13. Să răscumperi cu un miel pe orice întâi-născut al măgăriței; iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frîngi gîtul. Să răscumperi de asemenea pe orice întâi-născut de parte bărbătească dintre fiii tăi.

14. Și când te va întreba fiul tău într'o zi: „Ce înseamnă lucrul acesta?” să-i răspunzi: „Prin mîna Lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei;

15. și, fiindcă Faraon se încapățîna și nu voia să ne lase să plecăm, Domnul a omorît pe toți întâi-născuți din țara Egiptului, dela întâi-născuți ai oamenilor pînă la întâi-născuți ai dobitoacelor. Iată

de ce aduc jertfă Domnului pe orice întâi-născut de parte bărbătească, și răscumpăr pe orice întâi-născut dintre fiii mei.

16. Să-ți fie ca un semn pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochi; căci prin mâna Lui atotputernică ne-a scos Domnul din Egipt.”

17. După ce a lăsat Faraon pe popor să plece, Dumnezeu nu l-a dus pe drumul care dă în țara Filistenilor, măcar că era mai aproape; căci a zis Dumnezeu: „S’ar putea să-i pară rău poporului văzînd războiul, și să se întoarcă în Egipt.”

18. Ci Dumnezeu a pus pe popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustie, spre marea Roșie. Copiii lui Israel au eșit înarmați din țara Egiptului.

19. Moise a luat cu el oasele lui Iosif; căci Iosif pusese pe fiii lui Israel să jure, zicînd: „Cînd vă va cerceta Dumnezeu, să luați cu voi oasele mele de aici.”

20. Au plecat din Sucot, și au tăbărît la Etam, la marginea pustiei.

21. Domnul mergea înaintea lor, ziua într’un stîlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într’un stîlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea.

22. Stîlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stîlpul de foc în timpul nopții.

14

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Spune copiilor lui Israel să se întoarcă, și să tăbărăscă înaintea Pihahirotului, între Migdol și mare, față în față cu Baal-Tefon: în dreptul locului acestuia să tăbărîți, lîngă mare.

3. Faraon va zice despre copiii lui Israel: „S’au rătăcit prin țară; îi închide pustia.”

4. Eu voi împietri inima lui Faraon, și-i va urmări; dar Faraon și toată oastea lui vor face să se arate slava Mea, și Egiptenii vor ști că Eu sînt Domnul.” Copiii lui Israel au făcut așa.

5. S’a dat de știre împăratului Egiptului că poporul a luat fuga. Atunci inima lui Faraon și inima slujitorilor lui s’a schimbat față de popor. Ei au zis: „Ce am făcut de am lăsat pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?”

6. Faraon și-a pregătit carul de război, și și-a luat oamenii de război cu el.

7. A luat șase sute de cară de luptă cu oameni aleși, și toate carăle Egiptului; în toate erau luptători.

8. Domnul a împietrit inima lui Faraon, împăratul Egiptului, și Faraon a urmărit pe copiii lui Israel. Copiii lui Israel ieșiseră gata de luptă.

9. Egiptenii i-au urmărit; și toți caii, carăle lui Faraon, călăreții lui și oștirea lui, i-au ajuns tocmai cînd erau tăbărîți lîngă mare lîngă Pi-Hahiro, față în față cu Baal-Tefon.

10. Faraon se apropia. Copiii lui Israel și-au ridicat ochii, și iată că Egiptenii veneau după ei. Și copiii lui Israel s’au spăimîntat foarte tare, și au strigat către Domnul după ajutor.

11. Ei au zis lui Moise: „Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustie? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt?”

12. Nu-ți spuneam noi în Egipt: „Lasă-ne să slujim ca robi Egiptenilor, căci vrem mai bine să slujim ca robi Egiptenilor decît să murim în pustie?”

13. Moise a răspuns poporului: „Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, și veți vedea izbăvirea, pe care v’o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe Egiptenii aceștia, pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată.

14. Domnul Se va lupta pentru voi; dar voi, stați liniștiți.”

15. Domnul a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte.

16. Tu, ridică-ți toiagul, întinde ți mîna spre mare, și despică-o; și copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat.

17. Eu voi împietri inima Egiptenilor, ca să între în mare după ei. Și Faraon și toată oastea lui, carăle și călăreții lui, vor face să se arate slava Mea.

18. Și vor ști Egiptenii că Eu sînt Domnul cînd Faraon, carăle și călăreții lui, vor face să se arate slava Mea.”

19. Îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul, și a mers înapoia lor, și stîlpul de nor care mergea înaintea lor, și-a schimbat locul, și a stat înapoia lor.
20. El s'a așezat între tabăra Egiptenilor și tabăra lui Israel. Norul acesta pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Și toată noaptea cele două tabere nu s'au apropiat una de alta.
21. Moise și-a întins mîna spre mare. Și Domnul a pus marea în mișcare printr'un vînt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat marea, și apele s'au despărțit în două.
22. Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, și apele stăteau ca un zid la dreapta și la stînga lor.
23. Egiptenii i-au urmărit; și toți caii lui Faraon, carăle și călăreții lui au intrat după ei în mijlocul mării.
24. În straja dimineții, Domnul, din stîlpul de foc și de nor, S'a uitat spre tabăra Egiptenilor, și a aruncat învîlmășala în tabăra Egiptenilor.
25. A scos roatele carălor și le-a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: „Haidem să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul Se luptă pentru el împotriva Egiptenilor.”
26. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mîna spre mare; și apele au să se întoarcă peste Egipteni, peste carăle lor și peste călăreții lor.”
27. Moise și-a întins mîna spre mare. Și în spre dimineață, marea și-a luat iarăș repeziciunea cursului, și la apropierea ei Egiptenii au luat-o la fugă; dar Domnul a năpustit pe Egipteni în mijlocul mării.
28. Apele s'au întors, și au acoperit carăle, călăreții și toată oastea lui Faraon, cari intraseră în mare după copiii lui Israel; niciunul măcar n'a scăpat.
29. Dar copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, în timp ce apele stăteau ca un zid la dreapta și la stînga lor.
30. În ziua aceea, Domnul a izbăvit pe Israel din mîna Egiptenilor; și Israel a văzut pe Egipteni morți pe țărnul mării.
31. Israel a văzut mîna puternică, pe care o îndreptase Domnul împotriva Egiptenilor. Și poporul s'a temut de Domnul, și a crezut în Domnul și în robul Său Moise.

15

1. Atunci Moise și copiii lui Israel au cîntat Domnului cîntarea aceasta. Ei au zis:

„Voi cînta Domnului, căci Și-a arătat slava:

A năpustit în mare pe cal și pe călăreț.

2. Domnul este tăria mea și temeiul cîntărilor mele de laudă:

El m'a scăpat.

El este Dumnezeul meu: pe El Îl voi lăuda;

El este Dumnezeul tatălui meu:

pe El Îl voi preamări.

3. Domnul este un războinic viteaz: Numele Lui este Domnul.

4. El a aruncat în mare carăle lui Faraon și oastea lui;

Luptătorii lui aleși au fost înghițiți în marea Roșie.

5. I-au acoperit valurile,

Și s'au pogorît în fundul apelor, ca o piatră.

6. Dreapta Ta, Doamne, și-a făcut vestită tăria;

Mîna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pe vrăjmași.

7. Prin mărimea măreției Tale,

Tu trîntești la pămînt pe vrăjmașii Tăi;

Îți deslănțuiești mînia,

Și ea-i mistuie ca pe o trestie.

8. La suflarea nărilor Tale, s'au îngrămădit apele,

S'au ridicat talazurile ca un zid,

Și s'au închegat valurile în mijlocul mării.

9. Vrăjmașul zicea: „Îi voi urmări, îi voi ajunge,
Voi împărți prada de război;
Îmi voi răzbuna pe ei,
Voi scoate sabia, și-i voi nimici cu mâna mea!”
10. Dar Tu ai suflat cu suflarea Ta:
Și marea i-a acoperit;
Ca plumbul s’au afundat
În adâncimea apelor.
11. Cine este ca Tine între dumnezei, Doamne?
Cine este ca Tine minunat în sfințenie,
Bogat în fapte de laudă,
Și făcător de minuni?
12. Tu Ți-ai întins mâna dreaptă:
Și i-a înghițit pământul.
13. Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit,
Și ai izbăvit pe poporul acesta;
Iar prin puterea Ta îl îndrepti
Spre locașul sfințeniei Tale.
14. Popoarele vor afla lucrul acesta, și se vor cutremura:
Apucă groaza pe Filistenii,
15. Se înspăimîntă căpeteniile Edomului,
Și un tremur apucă pe războinicii lui Moab;
Toți locuitorii Canaanului leșină dela inimă.
16. Îi va apuca teama și spaima;
Iar văzînd măreția brațului Tău,
Vor sta muți ca o piatră,
Pînă va trece poporul Tău, Doamne!
Pînă va trece
Poporul, pe care Ti l-ai răscumpărat.
17. Tu îi vei aduce și-i vei așeza pe muntele moștenirii Tale,
În locul, pe care Ti l-ai pregătit ca locaș, Doamne,
La Templul, pe care mîinile Tale l-au întemeiat, Doamne!
18. Și Domnul va împărăți în veac și în veci de veci.
19. Căci caii lui Faraon, carăle și călăreții lui au intrat în mare,
Și Domnul a adus peste ei apele mării;
Dar copiii lui Israel au mers ca pe uscat prin mijlocul mării.”
20. Maria, proorocița, sora lui Aaron, a luat în mînă o timpană, și toate femeile au venit după ea, cu timpane și jucînd.
21. Maria răspundea copiilor lui Israel:
„Cîntați Domnului, căci Și-a arătat slava:
A năpustit în mare pe cal și pe călăreț.”
22. Moise a pornit pe Israel dela marea Roșie. Au apucat înspre pustia Șur; și, după trei zile de mers în pustie, n’au găsit apă.
23. Au ajuns la Mara; dar n’au putut să bea apă din Mara, pentrucă era amară. De aceea locul acela a fost numit Mara (Amărăciune).
24. Poporul a cîrtit împotriva lui Moise, zicînd: „Ce avem să bem?”
25. Moise a strigat către Domnul; și Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat în apă. Și apa s’a făcut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi și porunci, și acolo l-a pus la încercare.
26. El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui, și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu cari am lovit pe Egipteni; căci Eu sînt Domnul, care te vindecă.”
27. Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici. Și au tăbărit

acolo, lîngă apă.

16

1. Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din Elim; și au ajuns în pustia Sin, care este între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua după ieșirea lor din țara Egiptului.
2. Și toată adunarea copiilor lui Israel a cîrtit în pustia aceea împotriva lui Moise și Aaron.
3. Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de n’am murit loviți de mîna Domnului în țara Egiptului, cînd ședeam lîngă oalele noastre cu carne, cînd mîncam pîne de ne săturam? Căci ne-ați adus în pustia aceasta ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta.”
4. Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă ploaie pîne din ceruri. Poporul va ieși afară, și va strînge, cît îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare, și să văd dacă va umbla sau nu după legea Mea.
5. În ziua a șasea, cînd vor pregăti ce au adus acasă, vor avea de două ori mai mult de cît vor strînge în fiecare zi.”
6. Moise și Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: „Astăseară, veți înțelege că Domnul este Acela, care v’a scos din țara Egiptului.
7. Și mîne dimineață, veți vedea slava Domnului; pentrucă v’a auzit cîrtirile împotriva Domnului; căci ce sîntem noi, ca să cîrțiți împotriva noastră?”
8. Moise a zis: „Domnul vă va da astăseară carne de mîncat, și mîne dimineață vă va da pîne să vă săturați, pentrucă a auzit Domnul cîrtirile, pe cari le-ați rostit împotriva Lui; căci ce sîntem noi? Cîrtirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva Domnului.”
9. Moise a zis lui Aaron: „Spune întregei adunări a copiilor lui Israel: „Aproiați-vă înaintea Domnului; căci v’a auzit cîrtirile.”
10. Și, pe cînd vorbea Aaron întregei adunări a lui Israel, s’au uitat înspre pustie, și iată că slava Domnului s’a arătat în nor.
11. Domnul, vorbind lui Moise, a zis:
12. „Am auzit cîrtirile copiilor lui Israel. Spune-le: „Între cele două seri aveți să mîncăți carne, și dimineața vă veți sătura de pîne; și veți ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.”
13. Seara, au venit niște prepelițe și au acoperit tabăra; și, dimineața, s’a așezat un strat gros de rouă în jurul taberei.
14. Cînd s’a luat roua aceasta, pe fața pustiei era ceva mărunț ca niște grăunțe, mărunț ca bobitele de ghiață albă pe pămînt.
15. Copiii lui Israel s’au uitat la ea, și au zis unul către altul: „Ce este aceasta?” căci nu știau ce este. Moise le-a zis: „Este pînea, pe care v’o dă Domnul ca hrană.
16. Iată ce a poruncit Domnul: „Fiecare din voi să strîngă cît îi trebuie pentru hrană, și anume un omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui.”
17. Israelii au făcut așa; și au strîns unii mai mult, alții mai puțin.
18. În urmă o măsurau cu omerul, și cine strînsese mai mult, n’avea nimic de prisos, iar cine strînsese mai puțin, nu ducea lipsă de loc. Fiecare strîngea tocmai cît îi trebuia pentru hrană.
19. Moise le-a zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea pînă a doua zi dimineață.”
20. N’au ascultat de Moise, și s’au găsit unii, care au lăsat ceva din ea pînă dimineața; dar a făcut viermi și s’a împutit. Moise s’a mîniat pe oamenii aceia.
21. Astfel, în toate diminețile, fiecare strîngea cît îi trebuia pentru hrană; și, cînd venea căldura soarelui, se topea.
22. În ziua a șasea, au strîns hrană îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta.
23. Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Mîne este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert, și păstrați pînă a doua zi dimineața tot ce va rămînea!”
24. Au lăsat-o pînă a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; și nu s’a împutit, și n’a făcut viermi.
25. Moise a zis: „Mîncăți-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe cîmp.

26. Veți strînge timp de șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi.”
27. În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strîngă mană, și n’au găsit.
28. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pînă cînd aveți de gînd să nu păziți poruncile și legile Mele?
29. Vedeți că Domnul v’a dat Sabatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămîna la locul lui, și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.”
30. Și poporul s’a odihnit în ziua a șaptea.
31. Casa lui Israel a numit hrana aceasta „mană”. Ea semăna cu bobul de coriandru; era albă, și avea un gust de turtă cu miere.
32. Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: „Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmașii voștri, ca să vadă și ei pînea pe care v’am dat-o s’o mîncăți în pustie, după ce v’am scos din țara Egiptului.”
33. Și Moise a zis lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană (Mana, numită așa pentru că Israelii, cînd au văzut-o întîia dată, au strigat: „Man hu = ce este aceasta”? -stih 15), și așează-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii voștri.”
34. După porunca dată de Domnul lui Moise, Aaron l’a pus înaintea chivotului mărturiei, ca să fie păstrat.
35. Copiii lui Israel au mîncat mană patruzeci de ani, pînă la sosirea lor într-o țară locuită; au mîncat mană pînă la sosirea lor la hotarele țării Canaanului.
36. Omerul este a zecea parte dintr’o efă.

17

1. Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustia Sin, după călătoriile zilnice, pe cari poruncise Domnul să le facă; și au tăbărit la Refidim. Acolo poporul n’a găsit apă de băut.
2. Atunci poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Dă-ne apă să bem!” Moise le-a răspuns: „Pentru ce căutați ceartă cu mine? Pentru ce ispitiți pe Domnul?”
3. Poporul stătea acolo, chinuit de sete, și cîrtea împotriva lui Moise. El zicea: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici cu copiii și turmele noastre?”
4. Moise a strigat către Domnul, și a zis: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin, și au să mă ucidă cu pietre.”
5. Domnul a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului, și ia cu tine vreo cîțiva din bătrînii lui Israel; ia-ți în mînă și toiagul cu care ai lovit rîul, și pornește!
6. Iată, Eu voi sta înaintea ta pe stîncă Horebului; vei lovi stîncă, și va țîșni apă din ea, și poporul va bea.” Moise a făcut așa, în fața bătrînilor lui Israel.
7. El a numit locul acela „Masa și Meriba” (Ispită și ceartă), căci copiii lui Israel se certaseră, și ispitiseră pe Domnul, zicînd: „Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?”
8. Amalec a venit să bată pe Israel la Refidim.
9. Atunci Moise a zis lui Iosua: „Alege niște bărbați, și ieși de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mîne pe vîrfurile dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mînă.”
10. Iosua a făcut ce-i spusese Moise, și a ieșit să lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron și Hur s’au suit pe vîrfurile dealului.
11. Cînd își ridică Moise mîna, era mai tare Israel; și cînd își lăsa mînă în jos, era mai tare Amalec.
12. Mînile lui Moise fiind trude, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, și el a șezut pe ea. Aaron și Hur îi sprijineau mînile, unul deoparte, iar altul de alta; și mînile lui au rămas întinse pînă la asfințitul soarelui.
13. Și Iosua a biruit pe Amalec și poporul lui, cu tăișul săbiei.
14. Domnul a zis lui Moise: „Scrie lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune lui Iosua că voi șterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri.”
15. Moise a zidit un altar, și i-a pus numele „Domnul, steagul meu (Evreiește: Jehova-nisi).”
16. El a zis: „Pentru că și-a ridicat mîna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!”

1. Ietro, preotul Madianului, socrul lui Moise, a aflat tot ce făcuse Dumnezeu pentru Moise și poporul Său Israel; a aflat că Domnul scosese pe Israel din Egipt.
2. Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimeasă acasă.
3. A luat și pe cei doi fii ai Seforei; unul se numea Gherșom (Străin), căci Moise zisese: „Locuiesc ca străin într’o țară străină.”
4. iar celalt se numea Eliezer (Ajutorul lui Dumnezeu), căci zisese: „Dumnezeul tatălui meu mi-a ajutat, și m’a scăpat de sabia lui Faraon.”
5. Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii și nevasta lui Moise în pustie unde tăbăra el, la muntele lui Dumnezeu.
6. A trimes vorbă lui Moise să-i spună: „Eu, socrul tău Ietro, vin la tine cu nevastă-ta și cu cei doi fii ai tăi.”
7. Moise a ieșit înaintea socrului său, s’aruncat cu fața la pământ, și l-a sărutat. S’au întrebat unul pe altul de sănătate, și au intrat în cortul lui Moise.
8. Moise a istorisit socrului său tot ce făcuse Domnul împotriva lui Faraon și împotriva Egiptului, din pricina lui Israel, toate suferințele cari veniseră peste ei pe drum, și cum îi izbăvise Domnul din ele.
9. Ietro s’a bucurat pentru tot binele, pe care-l făcuse Domnul lui Israel, și pentru că-l izbăvise din mâna Egiptenilor.
10. Și Ietro a zis: „Binecuvîntat să fie Domnul, care v’a izbăvit din mâna Egiptenilor și din mâna lui Faraon, El, care a izbăvit poporul din mâna Egiptenilor!”
11. Cunosc acum că Domnul este mai mare decît toți dumnezeii; căci în lucrul în care s’au purtat cu trufie, El a fost mai pesus de ei.”
12. Ietro, socrul lui Moise, a adus lui Dumnezeu o ardere de tot și o jertfă de mîncare. Aaron și toți bătrînii lui Israel au venit și au luat parte la masă cu socrul lui Moise, înaintea lui Dumnezeu.
13. A doua zi, Moise s’a așezat să judece poporul; și poporul a stat înaintea lui de dimineața pînă seara.
14. Socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor, și a zis: „Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur, și tot poporul stă înaintea ta, de dimineața pînă seara?”
15. Moise a răspuns socrului său: „Poporul vine la mine ca să ceară sfat lui Dumnezeu.
16. Cînd au vreo treabă, vin la mine; eu judec între ei, și fac cunoscut poruncile lui Dumnezeu și legile Lui.”
17. Socrul lui Moise i-a zis: „Ce faci tu nu este bine.
18. Te istovești singur, și vei istovi și poporul acesta, care este cu tine; căci lucrul este mai pe sus de puterile tale și nu-l vei putea face singur.
19. Acum ascultă glasul meu; am să-ți dau un sfat, și Dumnezeu va fi cu tine! Fii tîlmaciul poporului înaintea lui Dumnezeu, și du pricinile înaintea lui Dumnezeu.
20. Învață-i poruncile și legile; și arată-le calea, pe care trebuie s’o urmeze și ce trebuie să facă.”
21. Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cinci zeci și căpetenii peste zece.
22. Ei să judece poporul în tot timpul; să aducă înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile cele mai mici, să le judece ei înșiși. În felul acesta îți vei ușura sarcina, căci o vor purta și ei împreună cu tine.
23. Dacă vei face lucrul acesta, și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față lucrurilor, și tot poporul acesta va ajunge fericit la locul lui.”
24. Moise a ascultat sfatul socrului său, și a făcut tot ce spusese el.
25. Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul, și i-a pus căpetenii ale poporului, căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece.
26. Ei judecau poporul în tot timpul; aduceau înaintea lui Moise pricinile grele, iar toate pricinile mici le judecau ei înșiși.

27. Apoi Moise a trimis pe socrul său în țara lui.

19

1. În luna a treia după ieșirea lor din țara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns în ziua aceea în pustia Sinai.
2. După ce au plecat de la Refidim, au ajuns în pustia Sinai, și au tăbărit în pustie. Israel a tăbărit acolo, în fața muntelui.
3. Moise s'a suit la Dumnezeu. Și Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: „Așa să vorbești casei lui Iacov, și să spui copiilor lui Israel:
4. „Ați văzut ce am făcut Egiptului, și cum v'am purtat pe aripi de vultur și v'am adus aici la Mine.
5. Acum, dacă veți asculta glasul meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu;
6. Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sînt cuvintele pe cari le vei spune copiilor lui Israel.”
7. Moise a venit de a chemat pe bătrînii poporului, și le-a pus înaintea toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul.
8. Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Moise a spus Domnului cuvintele poporului.
9. Și Domnul a zis lui Moise: „Iată, voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca să audă poporul cînd îți voi vorbi, și să aibă totdeauna încredere în tine.” Moise a spus Domnului cuvintele poporului.
10. Și Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor, sfințește-i azi și mâine, și pune-i să-și spele hainele.
11. Să fie gata pentru a treia zi; căci a treia zi Domnul Se va pogorî, în fața întregului popor, pe muntele Sinai.
12. Să hotărăști poporului anumite margini de jurîmprejur, și să spui: „Să nu cumva să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea.
13. Nici o mîna să nu se atingă de el; ci pe oricine se va atinge, să-l omoare cu pietre, sau să-l străpungă cu săgeți: dobitoc sau om, nu va trăi.” Cînd va suna trîmbița, ei vor înainta spre munte.”
14. Moise s'a pogorît de pe munte la popor: a sfințit poporul, și ei și-au spălat hainele.
15. Și a zis poporului: „Fiți gata în trei zile; să nu vă apropiați de vreo femeie.”
16. A treia zi dimineața, au fost tunete, fulgere, și un nor gros pe munte; trîmbița răsuna cu putere, și tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă.
17. Moise a scos poporul din tabără, spre întîmpinarea lui Dumnezeu, și s'au așezat la poalele muntelui.
18. Muntele Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se pogorîse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor, și tot muntele se cutremura cu putere.
19. Trîmbița răsuna tot mai puternic. Moise vorbea, și Dumnezeu îi răspundea cu glas tare.
20. Domnul S'a pogorît pe muntele Sinai, și anume pe vîrfurile muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vîrfurile muntelui. Și Moise s'a suit sus.
21. Domnul a zis lui Moise: „Pogoară-te și poruncește poporului cu tot dinadinsul să nu dea busna spre Domnul, ca să se uite, pentru ca nu cumva să piară un mare număr dintre ei.
22. Preoții, cari se apropie de Domnul, să se sfințească și ei, ca nu cumva să-i lovească Domnul cu moartea.”
23. Moise a zis Domnului: „Poporul nu va putea să se suie pe muntele Sinai, căci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicînd: „Hotărăște anumite margini în jurul muntelui, și sfințește-l.”
24. Domnul i-a zis: „Du-te, pogoară-te, și suie-te apoi iarăș cu Aaron; dar preoții și poporul să nu dea busna să se suie la Domnul, ca nu cumva să-i lovească cu moartea.”
25. Moise s'a pogorît la popor, și i-a spus aceste lucruri.

1. Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, și a zis:
2. „Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.
3. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.
4. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor cari sînt sus în ceruri, sau jos pe pămînt, sau în apele mai de jos de cît pămîntul.
5. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos, care pedepesc nelegiuirea părinților în copii pînă la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,
6. și Mă îndur pînă la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.
7. Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.
8. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s’o sfințești.
9. Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău.
10. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.
11. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pămîntul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S’a odihnit: de aceea a binecuvîntat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.
12. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentruca să ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.
13. Să nu ucizi.
14. Să nu preacurvești.
15. Să nu furi.
16. Să nu mărturisești strîmb împotriva aproapelui tău.
17. Să nu poștești casa aproapelui tău; să nu poștești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău.
18. Tot poporul auzea tunetele și sunetul trîmbiței și vedea flacările muntelui, care fumega. La priveliștea aceasta, poporul tremura, și stătea în depărtare.
19. Ei au zis lui Moise: „Vorbește-ne tu însuși, și te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.”
20. Moise a zis poporului: „Nu vă spăimîntați; căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare, și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuți.”
21. Poporul stătea în depărtare; iar Moise s’a apropiat de norul în care era Dumnezeu.
22. Domnul a zis lui Moise: „Așa să vorbești copiilor lui Israel: „Ați văzut că v’am vorbit din ceruri.
23. Să nu faceți dumnezei de argint și dumnezei de aur, ca să-i puneți alături de Mine; să nu vă faceți alți dumnezei.
24. Să-Mi ridici un altar de pămînt, pe care să-ți aduci arderile-de-tot și jertfele de mulțămire, oile și boii. În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine, și te voi ține binecuvînta.
25. Dacă-Mi vei ridica un altar de piatră, să nu-l zidești din pietre cioplite; căci cum îți vei pune dalta în piatră, o vei pîngări.
26. Să nu te sui la altarul Meu pe trepte, ca să nu ți se descopere goliciunea înaintea lui.”

1. „Iată legile, pe cari le vei pune înaintea lor.
2. Dacă vei cumpăra un rob evreu, să slujească șase ani ca rob; dar în al șaptelea, să iasă slobod, fără să plătească nimic ca despăgubire.
3. Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însurat, să iasă și nevastă-sa împreună cu el.

4. Dacă stăpînul lui i-a dat o nevastă, și a avut fii și fiice cu ea, nevasta și copiii să fie ai stăpînului lui, iar el să iasă singur.
5. Dacă robul va zice: „Eu iubesc pe stăpînul meu, pe nevastă-mea și copiii mei, și nu vreau să ies slobod.”
6. atunci stăpînul lui să-l ducă înaintea lui Dumnezeu, să-l apropie de ușă sau de stîlpul ușii, și stăpînul lui să-i găurească urechea cu o sulă, și robul să rămînă pentru totdeauna în slujba lui.
7. Dacă un om își va vinde fata ca roabă, ea să nu iasă cum ies robii.
8. Dacă nu va plăcea stăpînului ei, care o luase de nevastă, el să-i înlesnească răscumpărarea; dar nu va avea dreptul s’o vîndă unor străini, dacă nu-și va ținea cuvîntul.
9. Dacă o dă de nevastă fiului său, să se poarte cu ea după dreptul fiicelor.
10. Dacă-i va lua o altă nevastă, nu va scădea nimic pentru cea dintîi din hrană, din îmbrăcăminte, și din dreptul ei de soție.
11. Dacă nu-i face aceste trei lucruri, ea va putea ieși, fără nicio despăgubire, fără să dea bani.
12. Cine va lovi pe altul cu o lovitură de moarte, să fie pedepsit cu moartea.
13. Dacă nu i-a întins lațuri, și dacă Dumnezeu l-a făcut să-i cadă în mînă, îți voi hotărî un loc unde va putea să fugă.
14. Dar dacă lucrează cineva cu răutate împotriva aproapelui său, folosindu-se de viclenie ca să-l omoare, chiar și dela altarul Meu să-l smulgi, ca să fie omorît.
15. Cine va lovi pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.
16. Cine va fura un om, și-l va vinde sau îl va ținea în mînile lui, să fie pedepsit cu moartea.
17. Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.
18. Dacă se vor certa doi oameni, și unul din ei va lovi pe celalt cu o piatră sau cu pumnul, fără să-i pricinuiască moartea, dar silindu-l să stea în pat,
19. cel ce l-a lovit să nu fie pedepsit, dacă celalt se va scula și se va plimba afară, sprijinit pe un toiag. Numai să-l despăgubească pentru încetarea lucrului lui și să-l îngrijească pînă la vindecare.
20. Dacă un om va lovi cu bățul pe robul său, fie bărbat fie femeie, și robul moare sub mîna lui, stăpînul să fie pedepsit.
21. Dar dacă mai trăiește o zi sau două, stăpînul să nu fie pedepsit; căci este argintul lui.
22. Dacă se ceartă doi oameni, și lovesc pe o femeie însărcinată, și o fac doar să nască înainte de vreme, fără altă nenorocire, să fie pedepsiți cu o gloabă, pusă de bărbatul femeii, și pe care o vor plăti după hotărîrea judecătorilor.
23. Dar dacă se întîmplă o nenorocire, vei da viață pentru viață,
24. ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă, picior pentru picior,
25. arsură pentru arsură, rană pentru rană, vînătaie pentru vînătaie.
26. Dacă un om lovește ochiul robului său, fie bărbat fie femeie, și-l face să-și piardă ochiul, să-i dea drumul, ca despăgubire pentru ochiul lui.
27. Și dacă face să cadă un dinte robului său, fie bărbat fie femeie, ca despăgubire pentru dintele lui, să-i dea drumul.
28. Dacă un bou va împunge și va omorî pe un bărbat sau pe o femeie, boul să fie ucis cu pietre, carnea să nu i se mănînce, iar stăpînul bouului să nu fie pedepsit.
29. Dar dacă boul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpînul fusese înștiințat de lucrul acesta, și nu l-a închis, boul să fie ucis cu pietre, dacă va ucide un bărbat sau o femeie, și stăpînul lui să fie pedepsit cu moartea.
30. Dacă i se pune stăpînului un preț pentru răscumpărarea vieții lui, va plăti tot ce i se va cere.
31. Cînd boul va împunge pe un băiat sau pe o fată, i se va face după legea aceasta;
32. dar dacă boul împunge pe un rob, fie bărbat fie femeie, să se dea trei sicli de argint stăpînului robului, și boul să fie ucis cu pietre.
33. Dacă un om descopere o groapă, sau dacă un om sapă o groapă și n’o acopere, și cade în ea un bou sau un măgar,
34. stăpînul gropii să plătească stăpînului lor prețul vitei în argint, iar vita moartă să fie a lui.
35. Dacă boul unui om împunge boul unui alt om, și boul acesta moare, vor vinde boul cel viu și prețul lui îl vor împărți; vor împărți și boul mort.

36. Dar dacă se știa că boul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpînul lui nu l-a închis, stăpînul acesta să dea bou pentru bou, iar boul cel mort să-l ia el.

22

1. Dacă un om fură un bou sau o oaie, și-l taie sau îl vinde, să dea cinci boi pentru boul furat și patru oi pentru oaia furată.
2. Dacă hoțul este prins spărgînd, și e lovit și moare, cel ce l-a lovit nu va fi vinovat de omor față de el;
3. dar dacă a răsărit soarele, va fi vinovat de omor față de el. Hoțul trebuie să dea înapoi ce este dator să dea; dacă n'are nimic, să fie vîndut rob, ca despăgubire pentru furtul lui;
4. dacă ceeace a furat, fie bou, fie măgar, sau oaie, se găsește încă viu în mîinile lui, să dea îndoit înapoi.
5. Dacă cineva face stricăciune într-un ogor sau într'o vie, și își lasă vita să pască pe ogorul altuia, să dea ca despăgubire cel mai bun rod din ogorul și via lui.
6. Dacă izbucnește un foc și întîlnește mărăcini în cale, și arde grîul în snopi sau în picioare, sau cîmpul, cel ce a pus foc să fie silit să dea o despăgubire deplină.
7. Dacă un om dă altuia bani sau unelte spre păstrare, și le fură cineva din casa acestuia din urmă, hoțul trebuie să întoarcă îndoit, dacă va fi găsit.
8. Dacă hoțul nu se găsește, stăpînul casei să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu, ca să spună că n'a pus mîna pe avutul aproapelui său.
9. În orice pricină de înșelăciune cu privire la un bou, un măgar, o oaie, o haină, sau un lucru pierdut, despre care se va zice: „Uite-l!” - pricina amîndoror părților să meargă pînă la Dumnezeu; acela, pe care-l va osîndi Dumnezeu, trebuie să întoarcă îndoit aproapelui său.
10. Dacă un om dă altuia un măgar, un bou, o oaie, sau un dobitoc, oarecare să i-l păstreze, și dobitocul moare, își strică un mădular, sau e luat cu sila dela el, fără să fi văzut cineva,
11. să se facă un jurămînt în Numele Domnului între cele două părți; și cel ce a păstrat dobitocul, va mărturisi că n'a pus mîna pe avutul aproapelui său; stăpînul dobitocului va primi jurămîntul acesta, și celalt nu va fi dator să i-l înlocuiască.
12. Dar dacă dobitocul a fost furat dela el, va fi dator față de stăpînul lui să i-l înlocuiască.
13. Dacă dobitocul a fost sfășiat de fiare sălbatice, îl va aduce ca dovadă, și nu va fi dator să-i înlocuiască dobitocul sfășiat.
14. Dacă un om împrumută altuia o vită, și vita își strică un mădular sau moare în lipsa stăpînului ei, va trebui s'o plătească.
15. Dacă stăpînul e de față, nu i-o va plăti. Dacă vita a fost dată cu chirie, prețul chiriei va fi deajuns.
16. Dacă un om înșală pe o fată nelogodită, și se culcă cu ea, îi va plăti zestrea și o va lua de nevastă.
17. Dacă tatăl nu vrea să i-o dea, el va plăti în argint prețul zestrei convenite fetelor.
18. Pe vrăjitoare să n'o lași să trăiască.
19. Oricine se culcă cu un dobitoc, să fie pedepsit cu moartea.
20. Cine aduce jertfe altor dumnezei decît Domnului singur, să fie nimicit cu desăvîrșire.
21. Să nu chinuiești pe străin, și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.
22. Să nu asuprești pe văduvă, nici pe orfan.
23. Dacă-i asuprești, și ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi auzi strigătele;
24. mînia Mea se va aprinde, și vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor rămînea văduve, și copiii voștri vor rămînea orfani.
25. Dacă împrumuți bani vreunuia din poporul Meu, săracului care este cu tine, să nu fii față de el ca un cămătar, și să nu ceri camătă dela el.
26. Dacă iei zălog haina aproapelui tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui;
27. căci este singura lui învelitoare, este haina cu care își învelește trupul: cu ce are să se culce? Dacă strigă spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu sînt milostiv.

28. Să nu hulești pe Dumnezeu, și să nu blestemi pe mai marele poporului tău.
29. Să nu pregeți să-Mi aduci pîrga secerișului tău și a culesului viei tale. Să-Mi dai pe întîiul născut din fiii tăi.
30. Să-Mi dai și întîiul născut al vacii tale și al oii tale; să rămîna șapte zile cu mamă-sa, iar în ziua a opta să Mi-l aduci.
31. Să-Mi fiți niște oameni sfinți. Să nu mîncăți carne sfișiată de fiare pe cîmp, ci s'o aruncați la cîni.

23

1. Să nu răspîndești zvonuri neadevărate. Să nu te unești cu cel rău, ca să faci o mărturisire mincinoasă pentru el.
2. Să nu te iei după mulțime ca să faci rău; și la judecată să nu mărturisești trecînd de partea celor mulți, ca să abați dreptatea.
3. Să nu pîrtinești pe sărac la judecată.
4. Dacă întîlnești boul vrăjmașului tău sau măgarul lui rătăcit, să i-l aduci acasă.
5. Dacă vezi măgarul vrăjmașului tău căzut subt povara lui, să nu treci pe lîngă el, ci să-i ajuți să ia povara de pe măgar.
6. La judecată, să nu te atingi de dreptul săracului.
7. Ferește-te de o învinuire nedreaptă, și să nu omori pe cel nevinovat și pe cel drept; căci nu voi ierta pe cel vinovat.
8. Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe ceice au ochii deschiși, și sucesc hotărîrile celor drepi.
9. Să nu asuprești pe străin; știți ce simte străinul, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.
10. Timp de șase ani, să sameni pămîntul, și să-i strîngi rodul.
11. Dar în al șaptelea, să-i dai răgaz, și să-l lași să se odihnească; din rodul lui să mănînce săracii poporului tău, iar ce va mai rămînea, să mănînce fiarele de pe cîmp.
Tot așa să faci cu via și măslinii tăi.
12. Timp de șase zile, să-ți faci lucrarea. Dar în ziua a șaptea să te odihnești, pentru ca boul și măgarul tău să aibă odihnă, pentruca fiul roabei tale și străinul să aibă răgaz și să răsufle.
13. Să păziți tot ce v'am spus, și să nu roștiți numele altor dumnezei: numele lor să nu se audă ieșind din gura voastră.
14. De trei ori pe an, să prăznuiești sărbători în cinstea Mea.
15. Să ții sărbătoarea azimilor; timp de șapte zile, la vremea hotărîta, în luna spicelor, să mănînci azimi, cum ți-am poruncit; căci în luna aceasta ai ieșit din Egipt; și să nu vii cu mînilor goale înaintea Mea.
16. Să ții sărbătoarea secerișului, a celor dintîi roade din munca ta, din ceeace vei sămăna pe cîmp; și să ții sărbătoarea strîngerii roadelor, la sfîrșitul anului, cînd vei strînge de pe cîmp rodul muncii tale.
17. De trei ori pe an toată partea bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeu.
18. Să n'aduci cu pîne dospită sîngele jertfei Mele; și grăsimia praznicului Meu să nu rămîna toată noaptea pîna dimineața.
19. Să aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, pîrga celor dintîi roade ale pămîntului.
Să nu fierbi un ied în laptele mamei lui.
20. Iată, Eu trimet un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum, și să te ducă în locul, pe care l-am pregătit.
21. Fii cu ochii în patru înaintea Lui, și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești Lui, pentrucă nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El.
22. Dar dacă vei asculta glasul Lui, și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și protivnicul protivnicilor tăi.
23. Îngerul Meu va merge înaintea ta, și te va duce la Amoriți, Hetiți, Fereziți, Cananiți, Heviți și Iebusiți, și-i voi nimici.

24. Să nu te închini înaintea dumnezeilor lor, și să nu le slujești; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le nimicești cu desăvârșire, și să le dărâmi capiștele.
25. Voi să sluiți Domnului, Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvînta pînea și apele, și voi depărta boala din mijlocul tău.
26. Nu va fi în țara ta nici femeie care să-și lepede copilul, nici femeie stearpă. Numărul zilelor tale îl voi face să fie deplin.
27. Voi trimete groaza Mea înaintea ta, voi pune pe fugă pe toate popoarele la cari vei ajunge, și voi face ca toți vrăjmașii tăi să dea dosul înaintea ta.
28. Voi trimete viespile bondărești înaintea ta, și vor izgoni dinaintea ta pe Heviți, Cananiți și Hetiți.
29. Nu-i voi izgoni într'un singur an dinaintea ta, pentruca țara să n'ajungă o pustie și să nu se înmulțească împotriva ta fiarele de pe cîmp.
30. Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta, pînă vei crește la număr și vei putea să intri în stăpînirea țării.
31. Îți voi întinde hotarele dela marea Roșie pînă la marea Filistenilor, și dela pustie pînă la Rîu (Eufrat). Căci voi da în mîinile voastre pe locuitorii țării, și-i vei izgoni dinaintea ta.
32. Să nu faci legămînt cu ei, nici cu dumnezeii lor.
33. Ei să nu locuiască în țara ta, ca să nu te faci să păcătuiești împotriva Mea; căci atunci ai slujii dumnezeilor lor, și aceasta ar fi o cursă pentru tine."

24

1. Dumnezeu a zis lui Moise: „Suie-te la Domnul, tu și Aaron, Nadab și Abihu, și șaptezeci de bătrîni ai lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncîndu-vă cu fața la pămînt.
2. Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el.”
3. Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele Domnului și toate legile. Tot poporul a răspuns într'un glas: „Vom face tot ce a zis Domnul.”
4. Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s'a sculat dis de dimineață, a zidit un altar la poalele muntelui, și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel.
5. A trimes pe niște tineri dintre copiii lui Israel, să aducă Domnului arderi-de-tot, și să junghie tauri ca jertfe de mulțămire.
6. Moise a luat jumătate din sînge, și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar.
7. A luat cartea legămîntului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.”
8. Moise a luat sîngele, și a stropit poporul, zicînd: „Iată sîngele legămîntului, pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.”
9. Moise s'a suit împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, și cu șaptezeci de bătrîni ai lui Israel.
10. Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; subt picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui.
11. El nu și-a întins mîna împotriva aleșilor copiilor lui Israel. Ei au văzut pe Dumnezeu, și totuș au mîncat și au băut.
12. Domnul a zis lui Moise: „Suie-te la Mine pe munte, și rămîi acolo. Eu îți voi da niște table de piatră cu Legea și poruncile, pe cari le-am scris pentru învățătura lor.”
13. Moise s'a sculat, împreună cu Iosua, care-i slujea: și Moise s'a suit pe muntele lui Dumnezeu.
14. El a zis bătrînilor: „Așteptați-ne aici, pînă ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron și Hur vor rămînea cu voi; dacă va avea cineva vreo neînțelegere, să meargă la ei.”
15. Moise s'a suit pe munte, și norul a acoperit muntele.
16. Slava Domnului s'a așezat pe muntele Sinai, și norul l-a acoperit timp de șase zile. În ziua a șaptea, Domnul a chemat pe Moise din mijlocul norului.
17. Înfațișarea slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vîrfurile muntelui, înaintea copiilor lui Israel.
18. Moise a intrat în mijlocul norului, și s'a suit pe munte. Moise a rămas pe munte patruzeci de zile

și patruzeci de nopți.

25

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Vorbește copiilor lui Israel: Să-Mi aducă un dar; să-l primiți pentru Mine dela orice om care-l va da cu tragere de inimă.
3. Iată ce veți primi dela ei ca dar: aur, argint și aramă;
4. materii vopsite în albastru, purpuriu, cîrmiziu, pînză de in subțire și păr de capră;
5. piei de berbeci vopsite în roș și piei de vițel de mare; lemn de salcîm;
6. untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru tămîia mirositoare;
7. pietre de onix și alte pietre pentru efod (umărar) și pieptar.
8. Să-Mi facă un locaș sfînt, și Eu voi locui în mijlocul lor.
9. Să faceți cortul și toate vasele lui după chipul pe care ți-l voi arăta.”
10. Să facă un chivot de lemn de salcîm; lungimea lui să fie de două coturi și jumătate, lățimea de un cot și jumătate, și înălțimea de un cot și jumătate.
11. Să-l poleiești cu aur curat, să-l poleiești pe din lăuntru și pe din afară, și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.
12. Să torni pentru el patru verigi de aur, și să le pui la cele patru colțuri ale lui: două verigi deoparte și două verigi de cealaltă parte.
13. Să faci niște drugii de lemn de salcîm, și să-i poleiești cu aur.
14. Să vîri drugii în verigile de pe laturile chivotului, ca să slujească la ducerea chivotului;
15. drugii vor rămînea în verigile chivotului, și nu vor fi scoși din ele.
16. Să pui în chivot mărturia, pe care ți-o voi da.
17. Să faci un capac al ispășirii de aur curat; lungimea lui să fie de doi coți și jumătate, și lățimea lui de un cot și jumătate.
18. Să faci doi heruvimi de aur, să-i faci de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii;
19. să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celalt capăt; să faceți heruvimii aceștia ieșind din capacul ispășirii la cele două capete ale lui.
20. Heruvimii să fie cu aripile întinse pedeeasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispășirii, și cu fețele întoarse una spre alta; heruvimii să aibă fața întoarsă spre capacul ispășirii.
21. Să pui capacul ispășirii pe chivot, și în chivot să pui mărturia, pe care ți-o voi da.
22. Acolo Mă voi întîlni cu tine; și dela înălțimea capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi așezați pe chivotul mărturiei, îți voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel.
23. Să faci o masă de lemn de salcîm; lungimea ei să fie de doi coți, lățimea de un cot, și înălțimea de un cot și jumătate.
24. S'o poleiești cu aur curat, și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.
25. Să-i faci împrejur un pervaz de un lat de mîină; peste el să pui un chenar de aur de jur împrejur.
26. Să faci pentru masă patru verigi de aur, și să pui verigile în cele patru colțuri, cari vor fi la cele patru picioare ale ei.
27. Verigile să fie lîngă pervaz, și în ele se vor vîri drugii ca să ducă masa.
28. Drugii să-i faci din lemn de salcîm, și să-i acoperi cu aur; și ei vor sluji la ducerea mesei.
29. Să-i faci farfurii, cățui, potire și cești, ca să slujească la jertfele de băutură: să le faci de aur curat.
30. Să pui pe masă pînile pentru punerea înaintea, ca să fie necurmat înaintea Mea.
31. Să faci un sfeșnic de aur curat: sfeșnicul acesta să fie făcut de aur bătut: piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele și florile lui să fie dintr'o bucată.
32. Din laturile lui să iasă șase brațe; trei brațe ale sfeșnicului dintr'o parte, și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte.
33. Pe un braț să fie trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor, și pe celalt braț trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor; tot așa să fie și cele șase brațe cari ies din sfeșnic.

34. Pe fusul sfeșnicului, să fie patru potirașe în chip de floare cu migdal, cu gămălioarele și florile lor.
35. Să fie o gămălioară subt cele două brațe cari ies din fusul sfeșnicului, o gămălioară subt alte două brațe, și o gămălioară subt alte două brațe; tot așa să fie și subt cele șase brațe, cari ies din sfeșnic.
36. Gămălioarele și brațele sfeșnicului să fie dintr'o singură bucată; totul să fie de aur bătut, de aur curat.
37. Să faci cele șapte candelă, care vor fi puse (Sau: aprinse.) deasupra, așa ca să lumineze în față.
38. Mucările și cenușarele lui să fie de aur curat.
39. Se va întrebuița un talant de aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui.
40. Vezi să faci după chipul, care ți s'a arătat pe munte.

26

1. Cortul să-l faci din zece covoare de în subțire răsucit, și din materii vopsite în albastru, purpuriu și cărmiziu; pe el să faci heruvimi lucrați cu măiestrie.
2. Lungimea unui covor să fie de două zeci și opt de coți, iar lățimea unui covor să fie de patru coți; toate covoarele să aibă aceeaș măsură.
3. Cinci din aceste covoare să fie prinse împreună, iar celelalte cinci covoare să fie de asemenea prinse împreună.
4. La marginea covorului cu care se sfîrșește cea dintîi împreunare de covoare, să faci niște chiotori albastre; tot așa să faci și la marginea covorului cu care se sfîrșește a doua împreunare de covoare.
5. La cel dintîi covor să faci cincizeci de chiotori, iar la marginea covorului cu care se sfîrșește a doua împreunare de covoare să faci tot cincizeci de chiotori. Chiotorile acestea să se potrivească unele cu altele și să vină față în față.
6. Apoi să faci cincizeci de copci de aur, și cu copcile acestea să prinzi covoarele unul de altul, așa încît cortul să alcătuiască un întreg.
7. Să mai faci niște covoare de păr de capră, ca să slujească de acoperiș peste cort; să faci unsprezece covoare de acestea.
8. Lungimea fiecărui covor să fie de treizeci de coți, și lățimea fiecărui covor să fie de patru coți; toate cele unsprezece covoare să aibă aceeaș măsură.
9. Pe cinci din aceste covoare să le legi împreună deosebit, și pe celelalte șase deosebit, iar pe al șaselea covor să-l îndoiești în fața cortului.
10. Să pui apoi cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfîrșește cea dintîi împreunare de covoare, și cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfîrșește a doua împreunare de covoare.
11. Să faci cincizeci de copci de aramă, și să pui copcile în chiotori. Să împreuni astfel acoperișul cortului, așa încît să alcătuiască un întreg.
12. Fiindcă va mai trece ceva din covoarele acoperișului cortului, jumătate din ce trece dintr'un covor, să acopere partea dinapoi a cortului;
13. iar ce mai trece din lungimea celorlalte covoare ale acoperișului cortului, să cadă cîte un cot deoparte, și un cot de cealaltă parte, peste cele două laturi ale cortului, așa încît să le acopere.
14. Să mai faci apoi pentru acoperișul cortului o învelitoare de piei de berbeci văpsite în roș, și peste ea o învelitoare de piei de vițel de mare.
15. Apoi să faci niște scînduri pentru cort; scîndurile acestea să fie de lemn de salcîm, puse în picioare.
16. Lungimea fiecărei scînduri să fie de zece coți, și lățimea fiecărei scînduri să fie de un cot și jumătate.
17. Fiecare scîndură să aibă două urechi unite una cu alta; așa să faci la toate scîndurile cortului.
18. Să faci douăzeci de scînduri pentru cort, înspre laturea de miazăzi.
19. Supt cele douăzeci de scînduri, să pui patruzeci de picioare de argint, cîte două picioare subt fiecare scîndură pentru cele două urechi ale ei.

20. Pentru a doua lature a cortului, latura de miază noapte, de asemenea să faci douăzeci de scînduri,
21. împreună cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor: cîte două picioare subt fiecare scîndură.
22. Pentru fundul cortului, înspre latura de apus, să faci șase scînduri.
23. Să mai faci două scînduri pentru unghiurile din fundul cortului;
24. să fie cîte două la un loc, începînd de jos, și bine legate la vîrf cu un cerc; amîndouă aceste scînduri, cari sînt puse în cele două unghiuri, să fie la fel.
25. Vor fi astfel opt scînduri, cu picioarele lor de argint, adică șaisprezece picioare, cîte două picioare subt fiecare scîndură.
26. Să faci apoi cinci drugi de lemn de salcîm pentru scîndurile uneia din părțile cortului,
27. cinci drugi pentru scîndurile din a doua parte a cortului, și cinci drugi pentru scîndurile din partea din fundul cortului din spre apus.
28. Drugul dela mijloc să ajungă dela un capăt la celalt al scîndurilor.
29. Să poleiești scîndurile cu aur, și verigile în cari vor intra drugii, să le faci de aur, iar drugii să-i poleiești tot cu aur.
30. Cortul să-l faci după chipul care ți s'a arătat pe munte.
31. Să faci apoi o perdea albastră, purpurie și cărmizie, și de in subțire răsucit; să fie lucrată cu măiestrie, și să aibă pe ea heruvimi.
32. S'o prinzi de patru stîlpi de salcîm, poleiți cu aur; stîlpii aceștia să aibă niște cîrlige de aur, și să stea pe patru picioare de argint.
33. Să atîrni perdeaua de copci, și în dosul perdelei să vîri chivotul mărturiei: perdeaua să facă despărțirea între Locul sfînt și Locul prea sfînt.
34. Să pui capacul ispășirii pe chivotul mărturiei, în Locul prea sfînt.
35. Masa s'o pui dincoace de perdea, și sfeșnicul în fața mesei, în partea dinspre miazăzi a cortului; iar masa s'o pui înspre partea de miază noapte.
36. La intrarea cortului să mai faci o perdea albastră, purpurie și cărmizie, și de in subțire răsucit; aceasta să fie o lucrare de cusătură la gherghef.
37. Pentru perdeaua aceasta să faci cinci stîlpi de salcîm și să-i îmbraci cu aur; stîlpii aceștia să aibă cîrlige de aur, și să torni pentru ei cinci picioare de aramă.

27

1. Altarul să-l faci din lemn de salcîm; lungimea lui să fie de cinci coți, și lățimea lui de cinci coți. Altarul să fie în patru colțuri, și înălțimea lui să fie de cinci coți.
2. În cele patru colțuri, să faci niște coarne care să fie dintr'o bucată cu altarul; și să-l acoperi cu aramă.
3. Să faci pentru altar oale de scos cenușa, lopeți, lighene, furculițe și tigăi pentru cărbuni; toate uneltele lui să le faci de aramă.
4. Să faci altarului un grătar de aramă, în chip de rețea, și să pui patru verigi de aramă la cele patru colțuri ale rețelei.
5. Grătarul să-l pui subt strașina altarului, începînd de jos, așa că grătarul să vină pînă la jumătatea altarului.
6. Să faci apoi niște drugi pentru altar, drugi de lemn de salcîm, și să-i acoperi cu aramă.
7. Să vîri drugii în verigi; și drugii să fie de amîndouă părțile altarului, cînd îl vor purta.
8. Să-l faci din scînduri și gol pe din lăuntru. Să fie făcut așa cum ți s'a arătat pe munte.
9. Curtea cortului s'o faci astfel. În spre partea de miazăzi, pentru alcătuirea curții, să fie niște pînze de in subțire răsucit, pe o lungime de o sută de coți pentru această întîie lature,
10. cu douăzeci de stîlpi, cari să stea pe douăzeci de picioare de aramă; cîrligile stîlpilor și bețele lor de legătură, să fie de argint.
11. Înspre partea de miază noapte să fie deasemenea niște pînze, pe o lungime de o sută de coți, cu douăzeci de stîlpi și cu cele douăzeci de picioare ale lor de aramă; cîrligile stîlpilor și bețele lor de legătură, să fie de argint.

12. În spre partea de apus, să fie pentru lățimea curții niște pînze de cincizeci de coți, cu zece stâlpi și cele zece picioare ale lor.
13. Înspre partea de răsărit, pe lîngă cei cincizeci de coți pentru lățimea curții,
14. să mai fie cincisprezece coți de pînză pentru o aripă, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor,
15. și cincisprezece coți de pînză pentru a doua aripă, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.
16. Pentru poarta curții cortului, să fie o perdea lată de douăzeci de coți, albastră, purpurie și cărmizie, și de in subțire răsucit, lucrată la gherghef, cu patru stâlpi și cele patru picioare ale lor.
17. Toți stîlpii curții de jur împrejur să aibă bețe de legătură de argint, cîrlige de argint, și picioare de aramă.
18. Lungimea curții să fie de o sută de coți, lățimea de cincizeci de coți de fiecare parte, și înălțimea de cinci coți; pînzele să fie de in subțire răsucit, iar picioarele să fie de aramă.
19. Toate uneltele rînduite pentru slujba cortului, toți țăruii lui, și toți țăruii curții, să fie de aramă.
20. Să poruncești copiilor lui Israel să-ți aducă pentru sfeșnic untdelemn curat de măsline fără drojdii, ca să ardă în candelene necurmat.
21. Aaron și fiii săi să-l pregătească în cortul întîlnirii, dincoace de perdeaua care este înaintea chivotului mărturiei, pentru ca să ardă de seara pînă dimineața înaintea Domnului. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii lor, și pe care copiii lui Israel vor trebui s'o țină.

28

1. Apropie de tine pe fratele tău Aaron și pe fiii săi, și ia-i dintre copiii lui Israel și pune-i deoparte în slujba Mea ca preoți: pe Aaron și pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.
2. Fratelui tău Aaron, să-i faci haine sfinte, ca să-i slujească de cinste și podoabă.
3. Vorbește cu toți cei destoinici, cărora le-am dat un duh de pricepere, să facă veșmintele lui Aaron, ca să fie sfințit, și să-Mi împlinească slujba de preot.
4. Iată veșmintele pe cari le vor face: un pieptar, un efod, o mantie, o tunică lucrată la gherghef, o mitră și un brîu. Să facă fratelui tău Aaron și fiilor săi, veșminte sfinte, ca să-Mi împlinească slujba de preot.
5. Să întrebuițeze aur, materii vâpsite în albastru, în purpuriu, în cărmiziu și subțire.
6. Efodul să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit; să fie lucrat cu măiestrie.
7. Să aibă doi umerari uniți cu el; la cele două capete ale lui, să fie legat de ei.
8. Brîul să fie de aceeaș lucrătură ca efodul și prins pe el; să fie de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit.
9. Să iei apoi două pietre de onix, și să sapi pe ele numele fiilor lui Israel:
10. șase din numele lor pe o piatră, și alte șase pe a doua piatră, după șirul nașterilor.
11. Pe cele două pietre să sapi numele fiilor lui Israel, cum se face săpătura pe pietre și pe peceti; să le legi într'o ferecătură de aur.
12. Amîndouă aceste pietre să le pui pe umerarii efodului, ca aducere aminte de fiii lui Israel; și Aaron le va purta numele înaintea Domnului, pe cei doi umeri ai lui, ca aducere aminte de ei.
13. Să faci apoi niște ferecături de aur,
14. și două lăntișoare de aur curat, pe cari să le împletești în chip de sfori; și lanțurile acestea, împletite astfel, să le pui în ferecături.
15. Să faci apoi pieptarul judecății, lucrat cu măiestrie, să-l faci din aceeaș lucrătură ca efodul; să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit.
16. Să fie în patru colțuri și îndoit; lungimea lui să fie de o palmă, și lățimea tot de o palmă.
17. În el să țeși o țesătură de pietre, și anume patru rînduri de pietre: în rîndul întîi, un sardonix, un topaz, și un smaragd;
18. în al doilea rînd, un rubin, un safîr, și un diamant;
19. în al treilea rînd, un opal, un agat, și un ametist;
20. în al patrulea rînd, un hrisolit, un onix, și un iaspis. Aceste pietre să fie legate în ferecătura lor de aur.

21. Să fie douăsprezece, după numele fiilor lui Israel, săpate ca niște peceti, fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții. -
22. Pentru pieptar să faci niște lănțișoare de aur curat, împletite ca niște sfori.
23. Să faci pentru pieptar două verigi de aur, și aceste două verigi de aur să le pui la cele două capete ale pieptarului.
24. Cele două lanțuri de aur împletite să le prinzi de cele două verigi dela cele două capete ale pieptarului.
25. Iar celelalte două capete ale celor două lanțuri împletite să le prinzi de cele două ferecături, și să le pui peste umerarii efodului, în partea dinainte.
26. Să mai faci două verigi de aur, și să le pui la celelalte două capete de jos ale pieptarului, pe marginea din lăuntru care este îndreptată spre efod.
27. Și să mai faci alte două verigi de aur, pe cari să le pui jos la cei doi umărari ai efodului pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se îmbucă efodul cu umărarii, deasupra brîului efodului.
28. Pieptarul cu verigile lui, să-l lege de verigile efodului cu o sfoară albastră, pentruca pieptarul să stea țapăn deasupra brîului efodului, și să nu poată să se miște de pe efod.
29. Când va intra Aaron în sfântul locaș, va purta pe inima lui numele fiilor lui Israel, săpate pe pieptarul judecății, ca să păstreze totdeauna aducerea aminte de ei înaintea Domnului. -
30. Să pui în pieptarul judecății Urim și Tumim (Adică lumină și desăvîrșire.), cari să fie pe inima lui Aaron, când se va înfățișa el înaintea Domnului. Astfel, Aaron va purta necurmat pe inima lui judecata copiilor lui Israel, când se va înfățișa înaintea Domnului.
31. Mantia de supt efod s'o faci întregă de materie albastră.
32. La mijloc, să aibă o gură pentru intrarea capului; și gura aceasta să aibă de jur împrejur o tivitură țesută, ca gura unei platoșe, ca să nu se rupă.
33. Pe margine, de jur împrejurul tiviturii, să pui niște rodii de culoare albastră, purpurie și cărmizie, presărate cu clopoței de aur:
34. un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel de aur și o rodie, pe toată marginea mantiei de jur împrejur.
35. Aaron se va îmbrăca cu ea ca să facă slujba; când va intra în locașul sfânt înaintea Domnului, și când va ieși din el, se va auzi sunetul clopoțelilor, așa că el nu va muri.
36. Să faci și o tablă de aur curat, și să sapi pe ea, cum se sapă pe o pecete: „Sfințenie Domnului.”
37. S'o legi cu o sfoară albastră de mitră, în partea dinainte a mitrei.
38. Ea să fie pe fruntea lui Aaron; și Aaron va purta fărădelegile săvîrșite de copiii lui Israel când își aduc toate darurile lor sfinte; ea va fi necurmat pe fruntea lui înaintea Domnului, pentruca ei să fie plăcuți înaintea Lui.
39. Tunica s'o faci de in subțire; să faci o mitră de in subțire, și să faci un brîu lucrat la gherghef.
40. Fiilor lui Aaron să le faci tunici, să le faci brîne, și să le faci scufii, spre cinste și podoabă.
41. Să îmbraci cu ele pe fratele tău Aaron, și pe fiii lui împreună cu el. Să-i ungi, să-i închini în slujbă, să-i sfințești, și-Mi vor sluji ca preoți.
42. Fă-le ismene de in, ca să-și acopere goliciunea, dela brîu pînă la glesne.
43. Aaron și fiii lui le vor purta, când vor intra în cortul întîlnirii, sau când se vor apropia de altar, ca să facă slujba în locașul sfânt; astfel ei nu se vor face vinovați, și nu vor muri. Aceasta este o lege vecinică pentru Aaron și pentru urmașii lui după el.

29

1. Iată ce vei face pentruca să-i sfințești și să-Mi împlinescă slujba de preoți.
Ia un vițel și doi berbeci fără cusur.
2. Fă, cu făină aleasă de grîu, niște azimi, turte nedospite, frămîntate cu untdelemn, și plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn.
3. Să le pui într'un coș, și să le aduci împreună cu vițelul și cei doi berbeci.
4. Să aduci apoi pe Aaron și pe fiii lui la ușa cortului întîlnirii, și să-i speli cu apă.
5. Să iei veșmintele; să îmbraci pe Aaron cu tunica, cu mantia efodului, cu efodul și cu pieptarul, și

să-l încingi cu brîul efodului.

6. Să-i pui mitra pe cap, și pe mitră să pui tabla sfințeniei.

7. Să iei untdelemnul pentru ungere, să i-l torni pe cap, și să-l ungi.

8. Să aduci apoi pe fiii lui, și să-i îmbraci cu tunicile.

9. Să încingi pe Aaron și pe fiii lui cu un brîu, și să pui scufiile pe capetele fiilor lui Aaron. Preoția va fi a lor printr'o lege vecinică. Astfel să închini pe Aaron și pe fiii lui în slujba Mea.

10. Să aduci vițelul înaintea cortului întîlnirii, și Aaron și fiii lui să-și pună mînile pe capul vițelului.

11. Să junghii vițelul înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii.

12. Să iei cu degetul tău din sîngele vițelului, să pui pe coarnele altarului, iar celalt sînge să-l verși la picioarele altarului.

13. Să iei toată grăsimea care acopere măruntaiele și prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea care-i acopere, și să le arzi pe altar.

14. Dar carnea vițelului, pielea și balega lui să le arzi în foc, afară din tabără: aceasta este o jertfă pentru păcat.

15. Să iei pe unul din cei doi berbeci; și Aaron și fiii lui să-și pună mînile pe capul berbecului.

16. Să junghii berbecul; să-i iei sîngele, și să-l stropești pe altar dejur împrejur.

17. Apoi să tai berbecul în bucăți, și să-i speli măruntaiele și picioarele, și să le pui lîngă celelalte bucăți și lîngă capul lui.

18. Berbecul să-l arzi de tot pe altar; aceasta este o ardere-de-tot pentru Domnul, este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

19. Să iei apoi pe celalt berbec; și Aaron și fiii lui să-și pună mînile pe capul berbecului.

20. Să junghii berbecul; să iei din sîngele lui, să pui pe vîrfurile urechii drepte a lui Aaron și pe vîrfurile urechii drepte a fiilor lui, pe degetul cel mare al mîinii lor drepte și pe degetul cel mare al piciorului lor drept, iar celalt sînge să-l stropești pe altar de jur împrejur.

21. Să iei din sîngele de pe altar și din untdelemnul pentru ungere, și să stropești pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui și veșmintele lor. Astfel vor fi închinați, Aaron și veșmintele lui, fiii și veșmintele lor în slujba Domnului.

22. Să iei apoi grăsimea berbecului, coada, grăsimea care acopere măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea care-i acopere și spata dreaptă, căci acesta este un berbec de închinare în slujba Domnului;

23. din coș să iei din azimile, puse înaintea Domnului, o turtă de pîne, o turtă cu untdelemn și o plăcintă.

24. Toate acestea să le pui în mînile lui Aaron și în mînile fiilor lui, și să le legeni într'o parte și într'alta, ca un dar legănat înaintea Domnului.

25. Să le iei apoi din mînile lor, și să le arzi pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta este o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, de un miros plăcut Domnului.

26. Să iei și pieptul berbecului care va sluji la închinarea lui Aaron în slujba Domnului, și să-l legeni într'o parte și în alta, ca un dar legănat înaintea Domnului: aceasta va fi partea ta.

27. Să sfințești pieptul legănat și spata ridicată din berbecul care va sluji la închinarea lui Aaron și a fiilor lui în slujba Domnului, pieptul legănîndu-l într'o parte și într'alta, spata înfățișînd-o înaintea Domnului prin ridicare.

28. Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui, printr'o lege vecinică, pe care o vor ținea copiii lui Israel; căci este o jertfă adusă prin ridicare; și, în jertfele de mulțămire ale copiilor lui Israel, jertfa adusă prin ridicare va fi a Domnului.

29. Veșmintele sfinte ale lui Aaron vor fi după el ale fiilor lui, cari le vor pune cînd vor fi unși și cînd vor fi închinați în slujbă.

30. Vor fi purtate timp de șapte zile de acela din fiii lui, care îi va urma în slujba preoției, și care va intra în cortul întîlnirii, ca să facă slujba în sfîntul locaș.

31. Să iei apoi berbecul pentru închinarea în slujba Domnului, și să pui să-i fiarbă carnea într'un loc sfînt.

32. Aaron și fiii lui să mănînce, la ușa cortului întîlnirii, carnea berbecului și pînea din coș.

33. Să mănînce astfel tot ce a slujit la facerea ispășirii, ca să fie închinați în slujbă și sfințiți; nimeni

altul să nu mănânce din ele, căci sînt lucruri sfinte.

34. Dacă va rămînea ceva din carnea întrebuințată pentru închinarea în slujbă și din pîne pînă dimineața, să arzi în foc ce va rămînea; să nu se mănânce, căci este un lucru sfînt.

35. Să urmezi, cu privire la Aaron și la fiii lui, toate poruncile, pe cari ți le-am dat. În șapte zile să-i închini în slujbă.

36. În fiecare zi să mai aduci un vițel ca jertfă pentru păcat, pentru ispășire; să curățești altarul, făcînd ispășirea aceasta, și să-l ungi ca să-l sfințești.

37. Timp de șapte zile, să faci ispășire pentru altar, și să-l sfințești; și astfel altarul va fi prea sfînt, și oricine se va atinge de altar, va fi sfințit.

38. Iată ce să jertfești pe altar: doi miei de un an, în fiecare zi, necurmat.

39. Un miel să-l jertfești dimineața, iar celalt miel seara.

40. Împreună cu cel dintîi miel, să aduci a zecea parte dintr'o efă de floare de făină, frămîntată într'un sfert de hin (O măsură = cam 3 litri.) de untdelemn de măslina fără drojdii, și o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin.

41. Pe al doilea miel să-l jertfești seara, și să aduci împreună cu el o jertfă de mîncare și o jertfă de băutură ca cele de dimineață; aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

42. Aceasta este arderea de tot necurmată, care va fi adusă de urmașii voștri, la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului; acolo Mă voi întîlni cu voi, și îți voi vorbi.

43. Acolo Mă voi întîlni cu copiii lui Israel, și locul acela va fi sfințit de slava Mea.

44. Voi sfinți cortul întîlnirii și altarul; voi sfinți pe Aaron și pe fiii lui, ca să fie în slujba Mea ca preoți.

45. Eu voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, și voi fi Dumnezeul lor.

46. Ei vor cunoaște că Eu sînt Domnul Dumnezeul lor, care i-am scos din țara Egiptului, ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor.

30

1. Să faci apoi un altar pentru arderea tămîiei, și anume să-l faci din lemn de salcîm.

2. Lungimea lui să fie de un cot, iar lățimea tot de un cot; să fie în patru colțuri, și înălțimea lui să fie de doi coți. Coarnele altarului să fie dintr'o bucată cu el.

3. Să-i poleiești cu aur curat, atît partea de sus, cît și părății lui de jur împrejur și coarnele; și să-i faci o cunună de aur de jur împrejur.

4. Dedesubtul cununii să-i faci două verigi de aur de amîndouă laturile, în cele două unghiuri, pentru punerea drugilor, cari vor sluji la ducerea lui.

5. Drugii să-i faci din lemn de salcîm, și să-i poleiești cu aur.

6. Să așezi altarul în fața perdelei dinlăuntru, care este înaintea chivotului mărturiei, în fața capacului ispășirii, care este deasupra mărturiei, și unde Mă voi întîlni cu tine.

7. Aaron va arde pe el tămîie mirositoare; va arde tămîie în fiecare dimineață, cînd va pregăti candelile;

8. va arde și seara cînd va așeza candelile. Astfel se va arde necurmat din partea voastră tămîie înaintea Domnului din neam în neam.

9. Să nu aduceți pe altar altfel de tămîie, nici ardere de tot, nici jertfă de mîncare, și să nu turnați pe el nici o jertfă de băutură.

10. Numai odată pe fie care an, Aaron va face ispășire pe coarnele altarului. Ispășirea aceasta o va face odată pe an cu sîngele dobitocului adus ca jertfă pentru ispășirea păcatului, printre urmașii voștri. Acesta va fi un lucru prea sfînt înaintea Domnului."

11. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

12. „Cînd vei socoti pe copiii lui Israel și le vei face numărătorea, fiecare din ei să dea Domnului un dar în bani, pentru răsкупărarea sufletului lui, ca să nu fie loviți de nici o urgie, cu prilejul acestei numărători.

13. Iată ce vor da toți ceice vor fi cuprinși în numărătorea aceasta: o jumătate de siclu, după siclul sfîntului locaș, care este de douăzeci de ghere; o jumătate de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul.

14. Orice om cuprins în numărătoare, dela vârsta de douăzeci de ani în sus, va plăti darul ridicat pentru Domnul.
15. Bogatul să nu plătească mai mult, și săracul să nu plătească mai puțin de o jumătate de siclu, ca dar ridicat pentru Domnul, pentru răscumpărarea sufletelor.
16. Să ridici dela copiii lui Israel argintul pentru răscumpărare, și să-l întrebuințezi pentru slujba cortului întâlnirii; aceasta va fi pentru copiii lui Israel o aducere aminte înaintea Domnului pentru răscumpărarea sufletelor lor.”
17. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
18. „Să faci un lighean de aramă, cu piciorul lui de aramă, pentru spălat; să-l așezi între cortul întâlnirii și altar, și să torni apă în el,
19. ca să-și spele în el Aaron și fiii lui mâinile și picioarele.
20. Când vor intra în cortul întâlnirii, se vor spăla cu apa aceasta, ca să nu moară; și se vor spăla și când se vor apropia de altar, ca să facă slujba și ca să aducă Domnului jertfe arse de foc.
21. Își vor spăla mâinile și picioarele ca să nu moară. Aceasta va fi o lege necurmată pentru Aaron, pentru fiii lui și pentru urmașii lor.”
22. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
23. „Ia din cele mai bune mirodenii, cinci sute de sicli de smirnă foarte curată, jumătate, adică două sute cincizeci de sicli, de scorțișoară mirositoare, două sute cincizeci de sicli de trestie mirositoare,
24. cincisute de sicli de casia, după siclul sfântului locaș, și un hin de untdelemn de măslin.
25. Cu ele să faci un untdelemn pentru ungera sfântă, o amestecătură mirositoare, făcută după meșteșugul făcătorului de mir; acesta va fi untdelemnul pentru ungera sfântă.
26. Cu el să ungi cortul întâlnirii și chivotul mărturiei,
27. masa și toate uneltele ei, sfeșnicul și uneltele lui, altarul tămâierii,
28. altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui și ligheanul cu piciorul lui.
29. Să sfințești aceste lucruri, și ele vor fi prea sfinte; oricine se va atinge de ele, va fi sfințit.
30. Să ungi de asemenea pe Aaron și pe fiii lui, și să-i sfințești, ca să fie în slujba Mea ca preoți.
31. Să vorbești copiilor lui Israel, și să le spui: „Acesta Îmi va fi untdelemnul pentru ungera sfântă, printre urmașii voștri.
32. Să nu se ungă cu el trupul niciunui om, și să nu faceți un alt untdelemn ca el după aceeaș întocmire; el este sfânt, și voi să-l priviți ca sfânt.
33. Oricine va face un untdelemn ca el, sau va unge cu el pe altul, va fi nimicit din poporul lui.”
34. Domnul a zis lui Moise: „Ia mirodenii, stacte, onice mirositoare, halvan, și tămâie curată, în aceeaș măsură.
35. Cu ele să faci tămâie, o amestecătură mirositoare, alcătuită după meșteșugul făcătorului de mir; să fie sărată, curată și sfântă.
36. S’o pisezi mărunț, și s’o pui înaintea mărturiei, în cortul întâlnirii, unde Mă voi întâlni cu tine. Acesta va fi pentru voi un lucru prea sfânt.
37. Tămâie ca aceasta, în aceeaș întocmire, să nu vă faceți, ci s’o priviți ca sfântă, și păstrată pentru Domnul.
38. Oricine va face tămâie ca ea, ca s’o miroase, va fi nimicit din poporul lui.”

31

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Să știi că am ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda.
3. Lam umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înțelepciune, pricepere, și știință pentru tot felul de lucrări,
4. i-am dat putere să nascocască tot felul de lucrări meșteșugite, să lucreze în aur, în argint și în aramă,
5. să sape în pietre și să le lege, să lucreze în lemn, și să facă tot felul de lucrări.
6. Și iată că i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan. Am dat pricepere în mintea tuturor celor ce sînt iscusiți, ca să facă tot ce ți-am poruncit:

7. cortul întâlnirii, chivotul mărturiei, capacul ispășirii care va fi deasupra lui, și toate uneltele cortului;
8. masa cu uneltele ei, sfeșnicul de aur curat cu toate uneltele lui, altarul tămâierii;
9. altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui;
10. veșmintele pentru slujbă, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești;
11. untdelemnul pentru ungere, și tămâia mirositoare pentru sfântul locaș. Le vor face după toate poruncile, pe cari ți le-am dat.“
12. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
13. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.
14. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfînt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicuit din mijlocul poporului său.
15. Să lucrezi șase zile; dar a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea.
16. Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legămînt necurmat.
17. Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn vecinic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pămîntul, iar în ziua a șaptea S'a odihnit și a răsuflat.”
18. Cînd a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

32

1. Poporul, văzînd că Moise zăbovește să se pogoare de pe munte, s-a strîns în jurul lui Aaron, și i-a zis: „Haide! fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut.”
2. Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre, și aduceți-i la mine.”
3. Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi, și i-au adus lui Aaron.
4. El i-a luat din mîinile lor, a bătut aurul cu dalta, și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: „Israele! iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului.”
5. Cînd a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui, și a strigat: „Mîine, va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!”
6. A doua zi, s'au sculat dis de dimineață, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțămire. Poporul a șezut de a mîncat și a băut; apoi s'au sculat să joace.
7. Domnul a zis lui Moise: „Scoală și pogoară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s'a stricat.
8. Foarte curînd s'au abătut dela calea, pe care le-o poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s'au închinat pînă la pămînt înaintea lui, i-au adus jertfe, și au zis: „Israele! iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului!”
9. Domnul a zis lui Moise: „Văd că poporul acesta este un popor încăpățînat.
10. Acum, lasă-Mă; mînia Mea are să se aprindă împotriva lor: și-i voi mistui; dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare.”
11. Moise s'a rugat Domnului, Dumnezeului său, și a zis: „Pentru ce să se aprindă, Doamne, mînia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu mîină tare?
12. Pentru ce să zică Egiptenii: „Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți, și ca să-i ștergă de pe fața pămîntului?” Întoarce-Te din iuțeala mîniei Tale și lasă-Te de răul acesta, pe care vrei să-l faci poporului Tău.
13. Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus, jurîndu-Te pe Tine însuși: „Voi înmulți sămînța voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara aceasta, de care am vorbit, și ei o vor stăpîni în veac.”

14. Și Domnul S'a lăsat de răul, pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.
15. Moise s'a întors și s'a pogorît de pe munte, cu cele două table ale mărturiei în mînă. Tablele erau scrise pe amîndouă părțile, pe o parte și pe alta.
16. Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu, și scrisul era scrisul lui Dumnezeu, săpat pe table.
17. Iosua a auzit glasul poporului, care scotea strigăte, și a zis lui Moise: „În tabără este un strigăt de război!”
18. Moise a răspuns: „Strigătul aceasta nu-i nici strigăt de biruitori, nici strigăt de biruiți; ce aud eu, este glasul unor oameni cari cîntă!”
19. Și, pe cînd se apropia de tabără, a văzut vițelul și jocurile. Moise s'a aprins de mînie, a aruncat tablele din mînă, și le-a sfărîmat de piciorul muntelui.
20. A luat vițelul, pe care-l făcuseră ei, și l-a ars în foc; l-a prefăcut în cenușă, a presărat cenușa pe fața apei, și a dat-o copiilor lui Israel s'o bea.
21. Moise a zis lui Aaron: „Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atît de mare?”
22. Aaron a răspuns: „Să nu se aprindă de mînie domnul meu! Tu singur știi că poporul acesta este pornit la rău.
23. Ei mi-au zis: „Fă-ne un dumnezeu, care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s'a făcut!”
24. Eu le-am zis: „Cine are aur, să-l scoată!” Și mi l-au dat; l-am aruncat în foc, și din el a ieșit vițelul acesta.”
25. Moise a văzut că poporul era fără frîu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frîu, spre batjocura vrăjmașilor săi; -
26. s'a așezat la ușa taberii, și a zis: „Cine este pentru Domnul, să vină la mine!” Și toți copiii lui Levi s'au strîns la el.
27. El le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra dela o poartă la alta, și fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul și pe ruda sa.”
28. Copiii lui Levi au făcut după porunca lui Moise; și aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor.
29. Moise a zis: „Predați-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentruca binecuvîntarea Lui să vină astăzi peste voi!”
30. A doua zi, Moise a zis poporului: „Ați făcut un păcat foarte mare. Am să mă sui acum la Domnul: poate că voi căpăta iertare pentru păcatul vostru.”
31. Moise s'a întors la Domnul, și a zis: „Ah! poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur.
32. Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, șterge-mă din cartea Ta, pe care ai scris-o!”
33. Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a păcătuit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea.
34. Du-te dar, și du poporul unde ți-am spus. Iată, Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua răzbunării Mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!”
35. Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru că făcuse vițelul făurit de Aaron.

33

1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te, și pornește de aici cu poporul, pe care l-ai scos din țara Egiptului; suie-te în țara, pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicînd: „Seminței tale o voi da!”
2. Voi trimite înaintea ta un înger, și voi izgoni pe Cananiți, Amoriți, Hetiți, Fereziți, Heviți și Iebusiți.
3. Suie-te în țara aceasta unde curge lapte și miere. Dar Eu nu Mă voi sui în mijlocul tău, ca să nu te prăpădesc pe drum, căci ești un popor încăpățînat.”
4. Cînd a auzit poporul aceste triste cuvinte, toți s'au întristat; și nimeni nu și-a pus podoabele pe el.
5. Și Domnul a zis lui Moise: „Spune copiilor și lui Israel: „Voi sînteți un popor încăpățînat; numai

o clipă dacă M-aș sui în mijlocul tău, te-aș prăpădi. Aruncă-ți acum podoabele de pe tine, și vei vedea ce-ți voi face.”

6. Copiii lui Israel și-au scos de pe ei podoabele, și au plecat dela muntele Horeb.

7. Moise a luat cortul lui și l-a întins afară din tabără, la o depărtare oare care; l-a numit cortul întâlnirii. Și toți ceice întrebau pe Domnul, se duceau la cortul întâlnirii, care era afară din tabără.

8. Când se ducea Moise la cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare stătea la ușa cortului său, și urmărea cu ochii pe Moise, pînă intra el în cort.

9. Și cînd intra Moise în cort, stîlpul de nor se pogora și se oprea la ușa cortului, și Domnul vorbea cu Moise.

10. Tot poporul vedea stîlpul de nor oprindu-se la ușa cortului; tot poporul se scula și se arunca cu fața la pămînt la ușa cortului lui.

11. Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în tabără, dar tînărul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ieșea deloc din mijlocul cortului.

12. Moise a zis Domnului: „Iată, Tu îmi zici: „Du pe poporul acesta!” Și nu-mi arăți pe cine vei trimite cu mine. Însă, Tu ai zis: „Eu te cunosc pe nume, și ai căpătat trecere înaintea Mea!”

13. Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște, și voi avea trecere înaintea Ta. Și gîndește-Te că neamul aceasta este poporul Tău!”

14. Domnul a răspuns: „Voi merge Eu însumi cu tine, și îți voi da odihnă.”

15. Moise i-a zis: „Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici.

16. Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și poporul Tău? Oare nu cînd vei merge Tu cu noi, și cînd prin aceasta vom fi deosebiți, eu și poporul Tău, de toate popoarele de pe fața pămîntului?”

17. Domnul a zis lui Moise: „Voi face și ceea ce-mi ceri acum, căci ai căpătat trecere înaintea Mea, și te cunosc pe nume!”

18. Moise a zis: „Arată-mi slava Ta!”

19. Domnul a răspuns: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea, și voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur, și am milă de cine vreau să am milă!”

20. Domnul a zis: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!”

21. Domnul a zis: „Iată un loc lîngă Mîne; vei sta pe stîncă.

22. Și cînd va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stîncii, și te voi acoperi cu mîna Mea, pînă voi trece.

23. Iar cînd Îmi voi trage mîna la o parte dela tine, Mă vei vedea pe dinapoi; dar Fața Mea nu se poate vedea.”

34

1. Domnul a zis lui Moise: „Taie două table de piatră ca cele dintîi, și Eu voi scrie pe ele cuvintele cari erau pe tablele dintîi pe cari le-ai sfărîmat.

2. Fii gata disdedimează și suie-te de dimineată pe muntele Sinai; să stai acolo înaintea Mea, pe vîrfurile muntelui.

3. Nimeni să nu se suie cu tine, și nimeni să nu se arate pe tot muntele; și nici boi, nici oi să nu pască pe lîngă muntele acesta.”

4. Moise a tăiat două table de piatră ca și cele dintîi; s'a sculat dis de dimineată, și s'a suit pe muntele Sinai, după cum îi poruncise Domnul; și a luat în mîna cele două table de piatră.

5. Domnul S'a pogorît într'un nor, a stătut acolo lîngă el, și a rostit Numele Domnului.

6. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui, și a strigat: „Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mînie, plin de bunătate și credincioșie,

7. care Își ține dragostea pînă în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor pînă la al treilea și al patrulea neam!”

8. Îndată Moise s'a plecat pînă la pămînt și s'a închinat.

9. El a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, Te rog să mergi în mijlocul nostru, Doamne; poporul acesta este în adevăr un popor încăpățânat, dar iartă-ne fărădelegile și păcatele noastre, și ia-ne în stăpînirea Ta!”
10. Domnul a răspuns: „Iată, Eu fac un legămînt. Voi face, în fața întregului popor, minuni cari n’au avut loc în nicio țară și la niciun neam; tot poporul care este în jurul tău, va vedea lucrarea Domnului, și prin tine voi face lucruri înfricoșate.
11. Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, voi izgoni dinaintea ta pe Amoriți, Cananiți, Hetiți, Fereziți, Heviți și Iebusiți.
12. Să nu cumva să faci legămînt cu locuitorii țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău.
13. Dimpotrivă să le dărîmați altarele, să le sfărîmați stîlpii idolești și să le trîntiți la pămînt idoli.
14. Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.
15. Ferește-te să faci legămînt cu locuitorii țării, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor, și, aducîndu-le jertfe, să te poftescă și pe tine, și să mănînci din jertfele lor,
16. ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fiilor tăi, și astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, să tîrască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor.
17. Să nu-ți faci un dumnezeu turnat.
18. „Să ții sărbătoarea azimilor: timp de șapte zile, la vremea hotărîtă, în luna spicelor, să mănînci azimi, cum ți-am poruncit, căci în luna spicelor ai ieșit din Egipt.
19. Orice întîi născut este al Meu, chiar orice întîi născut de parte bărbătească din turmele de vaci sau de oi.
20. Să răscumperi cu un miel pe întîiul născut al măgăriței; iar dacă nu-l răscumperi, să-i frîngi gîtul. Să răscumperi pe orice întîi născut al fiilor tăi; și să nu te înfățișezi cu mîinile goale înaintea Mea.
21. Șase zile să lucrezi, iar în ziua a șaptea să te odihnești; să te odihnești, chiar în vremea aratului și seceratului.
22. Să ții sărbătoarea săptămînilor, a celor dintîi roade din secerișul grîului, și sărbătoarea strîngerii roadelor la sfîrșitul anului.
23. De trei ori pe an, toți cei de parte bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.
24. Căci voi izgoni neamurile dinaintea ta, și-ți voi întinde hotarele; și nimeni nu-ți va pofti țara, în timpul cînd te vei sui de trei ori pe an, ca să te înfățișezi înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
25. Să n’aduci cu pîne dospită sîngele dobitocului jertfit în cinstea Mea; și carnea din jertfa praznicului Paștelor să nu fie ținută în timpul nopții pînă dimineața.
26. Să aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, pîrga celor dintîi roade ale pămîntului. Iedul să nu-l fierbi în laptele mamei lui.”
27. Domnul a zis lui Moise: „Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legămînt cu tine și cu Israel!”
28. Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N’a mîncat deloc pîne, și n’a băut deloc apă. Și Domnul a scris pe table cuvintele legămîntului, cele zece porunci.
29. Moise s’a pogorît de pe muntele Sinai, cu cele două table ale mărturiei în mînă. Cînd se pogora de pe munte, nu știa că pielea feței lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul.
30. Aaron și toți copiii lui Israel s’au uitat la Moise, și iată că pielea feței lui strălucea; și se temeau să se apropie de el.
31. Moise i-a chemat; Aaron și toți fruntașii adunării s’au întors la el, și el le-a vorbit.
32. După aceea, toți copiii lui Israel s’au apropiat, și el le-a dat toate poruncile, pe cari le primise de la Domnul, pe muntele Sinai.
33. Cînd a încetat să le vorbească, și-a pus o măhramă pe față.
34. Cînd intra Moise înaintea Domnului, ca să-I vorbească, își scotea măhrama pînă ce ieșea; iar cînd ieșea, spunea copiilor lui Israel ce i se poruncise.
35. Copiii lui Israel se uitau la fața lui Moise, și vedeau că pielea feței lui strălucea; și Moise își

punea iarăș măhrama pe față pînă ce intra ca să vorbească cu Domnul.

35

1. Moise a strîns toată adunarea copiilor lui Israel, și le-a zis: „Iată lucrurile, pe cari a poruncit Domnul să le faceți.
2. Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să vă fie sfîntă; acesta este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea, să fie pedepsit cu moartea.
3. Să n'aprinzi foc, în niciuna din locuințele voastre, în ziua Sabatului.”
4. Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel, și a zis: „Iată ce a poruncit Domnul.
5. Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. - Fiecare să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima: aur, argint, și aramă;
6. materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărmiziu, în subțire și păr de capră;
7. piei de berbeci vopsite în roș și piei de vițel de mare; lemn de salcîm,
8. untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru tămîia mirositoare;
9. pietre de onix și alte pietre pentru împodobirea efodului și a pieptarului.
10. Toți cei iscusiți dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul:
11. locașul, cortul și acoperișul lui, copcile, scîndurile, drugii, stîlpii și picioarele lui;
12. chivotul și drugii lui, capacul ispășirii și perdeaua dinlăuntru pentru acoperirea chivotului;
13. masa și drugii ei, cu toate uneltele ei, și pînile pentru punerea înaintea Domnului;
14. sfeșnicul cu uneltele lui, candelile lui, și untdelemnul pentru sfeșnic;
15. altarul pentru tămîie și drugii lui, untdelemnul pentru ungere și tămîia mirositoare, și perdeaua ușii de afară dela intrarea cortului;
16. altarul pentru arderile de tot, grătarul lui de aramă, drugii lui, și toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui,
17. pînzele curții, stîlpii ei, picioarele ei, și perdeaua dela poarta curții;
18. țăruii cortului, țăruii curții, și funiile lor;
19. veșmintele preoțești pentru slujba sfîntului locaș, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești.”
20. Toată adunarea copiilor lui Israel a ieșit dinaintea lui Moise.
21. Toți cei cu tragere de inimă și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului întîlnirii, pentru toată slujba lui, și pentru veșmintele sfinte.
22. Au venit îndată bărbații și femeile, toți cei cu tragere de inimă, și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări, salbe și tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur, pe care-l închinase Domnului.
23. Toți cei ce aveau ștofe (materii) vopsite în albastru, în purpuriu, în cărmiziu, în subțire și păr de capră, piei de berbeci vopsite în roș, și piei de vițel de mare, le-au adus.
24. Toți cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint și de aramă, au adus prinosul Domnului. Toți cei ce aveau lemn de salcîm bun pentru lucrările rînduite pentru slujbă, l-au adus.
25. Toate femeile iscusite au tors cu mîinile lor, și au adus lucrul lor, și anume: tort văpsit în albastru, în purpuriu, în cărmiziu și în subțire.
26. Toate femeile cu tragere de inimă și iscusite au tors păr de capră.
27. Fruntașii poporului au adus pietre de onix și alte pietre pentru efod și pieptar;
28. mirodenii și untdelemn, pentru sfeșnic, pentru untdelemnul ungerii și pentru tămîia mirositoare.
29. Toți copiii lui Israel, bărbați și femei, pe cari-i trăgea inima să ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise, au adus Domnului daruri de bună voie.
30. Moise a zis copiilor lui Israel: „Să știți că Domnul a ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda.
31. L-a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere, și știință, pentru tot felul de lucrări.
32. I-a dat putere să nascocoască planuri, să lucreze în aur, în argint și în aramă,
33. să sape în pietre și să le lege, să lucreze lemnul cu meșteșug, și să facă tot felul de lucrări

meșteșugite.

34. I-a dat și darul să învețe pe alții, atît lui cît și lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan.

35. I-a umplut cu pricepere, ca să facă toate lucrările de săpătură în piatră, de cioplitură meșteșugită, de lucrat la gherghef și de țesut materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărmiziu și în subțire, să facă tot felul de lucrări și născociri de planuri.

36

1. Bețaleel, Oholiab, și toți bărbații iscusiți în cari pusese Domnul înțelepciune și pricepere, ca să știe să facă lucrările rînduite pentru slujba sfîntului locaș, au făcut totul după cum poruncise Domnul.

8. Moise a chemat pe Bețaleel, Oholiab, și pe toți bărbații iscusiți în mintea cărora pusese Domnul pricepere, și anume pe toți cei cu tragere de inimă la lucrul acesta ca să-l facă.

3. Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele, pe cari le aduseseră copiii lui Israel ca să facă lucrările rînduite pentru slujba sfîntului locaș. Chiar și după ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise, în fiecare dimineață, daruri de bună voie.

4. Atunci toți bărbații iscusiți, prinși la toate lucrările sfîntului locaș, și-au lăsat fiecare lucrul pe care-l făceau,

5. și au venit de au spus lui Moise: „Poporul aduce mult mai mult decît trebuie pentru facerea lucrărilor, pe cari a poruncit Domnul să le facem.”

6. Moise a pus să strige în tabără că nimeni, fie bărbat fie femeie, să nu mai aducă daruri pentru sfîntul locaș. Au oprit astfel pe popor să mai aducă daruri.

7. Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrările cari trebuiau făcute, ba încă mai și trecea.

8. Toți bărbații iscusiți și lucrătorii au făcut cortul din zece covoare de in subțire și răsucit din fir albastru, purpuriu și cărmiziu; pe ele au țesut heruvimi lucrați cu măiestrie.

9. Lungimea unui covor era de douăzeci și opt de coți; iar lățimea unui covor era de patru coți. Toate covoarele aveau aceeaș măsură.

10. Cinci din aceste covoare au fost prinse la un loc; celelalte cinci de asemenea au fost prinse la un loc.

11. Au făcut chiotori albastre la marginea covorului cu care se sfîrșea cea dintîi împreunare; tot așa au făcut și la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare de covoare.

12. Au făcut cincizeci de chiotori la cel dintîi covor, și cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare de covoare; chioturile acestea erau una în fața alteia.

13. Au făcut cincizeci de copci de aur, și au prins covoarele unul de altul cu copcile, așa în cît cortul alcătuiască un întreg.

14. Au făcut niște covoare din păr de capră, ca să slujească de acoperiș pentru cort: unsprezece covoare de acestea au făcut.

15. Lungimea unui covor era de treizeci de coți, și lățimea unui covor era de patru coți: cele unsprezece covoare aveau aceeaș măsură.

16. Au prins împreună deoparte cinci din aceste covoare, iar pe celelalte șase de altă parte.

17. Au făcut cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfîrșea o împreunare de covoare, și cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare de covoare.

18. Au mai făcut și cincizeci de copci de aramă, cu cari să se împreune acoperișul cortului, ca să alcătuiască un întreg.

19. Au făcut pentru acoperișul cortului o învelitoare de piei de berbeci văpsite în roș, și o învelitoare de piei de vițel de mare, care trebuia pusă pedeeasupra.

20. Scîndurile pentru cort, le-au făcut din lemn de salcîm, așezate în picioare.

21. Lungimea unei scînduri era de zece coți, și lățimea unei scînduri era de un cot și jumătate.

22. Fiecare scîndură avea două urechi, unite una cu alta; tot așa au făcut la toate scîndurile cortului.

23. Au făcut douăzeci de scînduri pentru cort, înspre partea de miază-zi.

24. Au pus patruzeci de picioare de argint subt cele douăzeci de scînduri, cîte două picioare subt

fiecare scîndură, pentru cele două urechi ale ei.

25. Au făcut apoi douăzeci de scînduri pentru a doua lature a cortului, laturea dinspre miazănoapte,

26. cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor, cîte două picioare sub fiecare scîndură.

27. Au făcut apoi șase scînduri pentru fundul cortului, înspre apus.

28. Au făcut două scînduri pentru cele două unghiuri ale cortului în partea din fund;

29. acestea erau făcute din două bucăți, începînd dela partea de jos, și bine legate la vîrf printr'un cerc; la fel au făcut pentru amîndouă scîndurile din cele două unghiuri.

30. Erau astfel opt scînduri, cu picioarele lor de argint, adică șasezece picioare, cîte două picioare sub fiecare scîndură.

31. Au făcut cinci drugii din lemn de salcîm pentru scîndurile uneia din laturile cortului,

32. cinci drugii pentru scîndurile celei de a doua laturi a cortului, și cinci drugii pentru scîndurile laturii cortului din fundul dinspre apus;

33. drugul dela mijloc l-au făcut așa ca să treacă prin mijlocul scîndurilor, dela un capăt la celalt.

34. Au poleit scîndurile cu aur, și verigile lor de aur le-au făcut așa ca să se poată petrece drugii prin ele; și drugii i-au poleit cu aur.

35. Perdeaua din lăuntru au făcut-o de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit; au lucrat-o cu măiestrie; și au făcut heruvimi pe ea.

36. Au făcut patru stîlpi de salcîm pentru ea, și i-au poleit cu aur; cîrligele lor erau de aur, și au turnat pentru stîlpii aceștia patru picioare de argint.

37. Pentru ușa cortului au făcut o perdea de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit; aceasta era o lucrare făcută la gherghet.

38. Au făcut cei cinci stîlpi ai ei cu cîrligele lor, iar căpătîile și bețele lor de legătură le-au poleit cu aur; cele cinci picioare ale lor erau de aramă.

37

1. Apoi Bețaleel a făcut chivotul din lemn de salcîm; lungimea lui era de doi coți și jumătate, lățimea de un cot și jumătate și înălțimea tot de un cot și jumătate.

2. L-a poleit cu aur curat pe dinlăuntru și pe din afară, și i-a făcut un chenar de jur împrejur.

3. A turnat pentru el patru verigi de aur, pe cari le-a pus la cele patru colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte.

4. A făcut niște drugii de lemn de salcîm, și i-a poleit cu aur.

5. A vîrît drugii în verigile dela cele două laturi ale chivotului, ca să ducă chivotul.

6. A făcut și capacul ispășirii de aur curat; lungimea lui era de doi coți și jumătate, și lățimea de un cot și jumătate.

7. A făcut doi heruvimi de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii;

8. un heruvim la un capăt, și un heruvim la celalt capăt; heruvimii i-a făcut pe capacul ispășirii la cele două capete ale lui.

9. Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, acoperind capacul ispășirii cu aripile lor, și uitîndu-se unul la altul. Heruvimii stăteau cu fața întoarsă spre capacul ispășirii.

10. A făcut masa din lemn de salcîm; lungimea ei era de doi coți, lățimea de un cot și înălțimea de un cot și jumătate.

11. A poleit-o cu aur curat, și i-a făcut un chenar de jur împrejur.

12. I-a făcut împrejur un pervaz de un lat de mîină, pe care a făcut un chenar de jur împrejur.

13. A turnat pentru masă patru verigi de aur, și a pus verigile în cele patru colțuri, cari erau la cele patru picioare ale ei.

14. Verigile erau lîngă pervaz, și în ele erau vîrîți drugii pentru ducerea mesei.

15. A făcut drugii de lemn de salcîm, și i-a poleit cu aur; ei slujeau la ducerea mesei.

16. A făcut apoi uneltele, cari trebuiau puse pe masă, farfuriile, cățuile, potirele, și ceștile ei, cari slujeau la jertfele de băutură; le-a făcut de aur curat.

17. A făcut sfeșnicul de aur curat; a făcut sfeșnicul de aur curat, bătut; piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele, și florile lui erau dintr'o bucată cu el.

18. Din amîndouă părțile lui ieșeau șase brațe: trei brațe dintr'o lature, și trei brațe din cealaltă lature.
19. Pe un braț erau trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor, și pe un alt braț alte trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor; așa era la toate cele șase brațe, cari ieșeau din sfeșnic.
20. Pe fusul sfeșnicului erau patru potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor.
21. Era o gămălioară sub două brațe cari ieșeau din sfeșnic, o gămălioară subt alte două brațe, și o gămălioară subt alte două brațe; așa era la toate cele șase brațe cari ieșeau din sfeșnic.
22. Gămălioarele și brațele sfeșnicului erau dintr'o bucată cu el, bătut în întregime dintr'o bucată de aur curat.
23. A făcut apoi cele șapte candelale ale lui, mucările și cenușarele lui, toate de aur curat.
24. A întrebuițat un talant de aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui.
25. Apoi a făcut altarul pentru tămîie din lemn de salcîm; lungimea lui era de un cot, și lățimea de un cot; era în patru muchi, și înălțimea lui era de doi coți. Coarnele erau dintr'o bucată cu el.
26. L-a poleit cu aur curat, atît partea de sus cît și laturile de jur împrejur și coarnele. Și i-a făcut o cunună de jur împrejur.
27. Subt cunună a făcut două verigi de aur, pe cari le-a pus în cele două unghiuri din cele două laturi, ca să se vîre în ele drugii, cari slujeau la ducerea lui.
28. A făcut niște drugii din lemn de salcîm, și i-a poleit cu aur.
29. A făcut untdelemnul pentru ungerea sfîntă, și tămîia mirositoare, curată, alcătuită după meșteșugul făcătorului de mir.

38

1. A făcut altarul pentru arderile de tot din lemn de salcîm; lungimea lui era de cinci coți, și lățimea de cinci coți; era în patru muchi, și înălțimea lui era de trei coți.
2. La cele patru colțuri i-a făcut niște coarne dintr'o bucată cu el, și l-a poleit cu aramă.
3. A făcut toate uneltele altarului: oalele pentru cenușă, lopețile, ligheanele, furculițele și tigăile pentru cărbuni; toate uneltele acestea le-a făcut de aramă.
4. A făcut pentru altar un grătar de aramă, ca o rețea, pe care a pus-o subt pervazul altarului, începînd de jos, așa că venea pînă la jumătatea altarului.
5. A turnat apoi patru verigi, pe cari le-a pus în cele patru colțuri ale grătarului de aramă, ca să vîre drugii în ele.
6. A făcut drugii din lemn de salcîm, și i-a poleit cu aramă.
7. A vîrît drugii în verigile de pe laturile altarului ca să-l ducă. L-a făcut din scînduri, gol pe dinlăuntru.
8. A făcut ligheanul de aramă, cu piciorul lui de aramă, din oglinzile femeilor, cari slujeau la ușa cortului întîlnirii.
9. Apoi a făcut curtea. Înspre partea de miazăzi, pentru curte, erau niște pînze de in subțire răsucit, pe o lungime de o sută de coți,
10. cu douăzeci de stîlpi așezați pe douăzeci de picioare de aramă; cîrligele stîlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.
11. În spre partea de miazănoapte, erau o sută de coți de pînză, cu douăzeci de stîlpi și cu cele douăzeci de picioare de aramă ale lor; cîrligele stîlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.
12. Înspre partea de sus, erau cinci zeci de coți de pînză, cu zece stîlpi și cele zece picioare ale lor; cîrligele stîlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.
13. Înspre partea de răsărit, pe cei cincizeci de coți lățime, erau:
14. pentru o aripă, cincisprezece coți de pînză, cu trei stîlpi și cele trei picioare ale lor,
15. și pentru a doua aripă, care era în fața ei, de cealaltă parte a porții curții, cincisprezece coți de pînză cu trei stîlpi și cele trei picioare ale lor.
16. Toate pînzele de jur împrejurul curții erau de in subțire răsucit.

17. Picioarele stîlpilor erau de aramă, cîrligele stîlpilor și bețele lor de legătură erau de argint, și căpătîiele lor erau poleite cu argint. Toți stîlpii curții erau legați între ei cu bețe de argint.
18. Perdeaua dela poarta curții cortului era o lucrătură făcută la gherghef din fir albastru, purpuriu, cărmiziu, și din in subțire răsucit; avea o lungime de douăzeci de coți, și înălțimea era de cinci coți, ca lățimea pînzelor curții;
19. cei patru stîlpi ai ei și cele patru picioare ale lor erau de aramă; cîrligele și bețele lor de legătură erau de argint; iar căpătîiele erau poleite cu argint.
20. Toți țărșii din jurul cortului și curții erau de aramă.
21. Iată socoteala locașului cortului întîlnirii, făcută după porunca lui Moise, prin îngrijirea Leviților, sub cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.
22. Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda, a făcut tot ce poruncise lui Moise Domnul.
23. El a avut ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan, meșter la săpat în pietre, la cioplit cu meșteșug, și la lucrat pe gherghef în materiile văpsite în albastru, în purpuriu, în cărmiziu, și în in subțire.
24. Tot aurul întrebuițat la lucru pentru toate lucrările sfîntului locaș, aur ieșit din daruri, se suia la douăzeci și nouă de talanți și șapte sute treizeci de sicli, după ciclul cortului.
25. Argintul celor ieșiți la numărătoare, din adunare, se suia la o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, după ciclul sfîntului locaș:
26. Cîte o jumătate de siclu de cap, o jumătate de siclu, după ciclul sfîntului locaș, pentru fiecare om cuprins în numărătoare, dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, adică pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni.
27. Din cei o sută de talanți de argint s'au turnat picioarele sfîntului locaș și picioarele perdelei din lăuntru, adică o sută de picioare la cei o sută de talanți, cîte un talant de picior.
28. Și cu cei o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli s'au făcut cîrligele și bețele de legătură dintre stîlpi, și le-au poleit căpătîiele.
29. Arama dăruită se suia la șaptezeci de talanți și două mii patru sute de sicli.
30. Din ea au făcut picioarele dela ușa cortului întîlnirii; altarul de aramă cu grătarul lui, și toate uneltele altarului;
31. picioarele stîlpilor curții, de jur împrejur, și picioarele stîlpilor dela poarta curții; și toți țărșii din jurul cortului și ai curții.

39

1. Cu materiile văpsite în albastru, în purpuriu și în cărmiziu, au făcut veșmintele preoților pentru slujba sfîntului locaș, și au făcut veșminte sfinte lui Aaron, cum poruncise lui Moise Domnul.
2. Au făcut efodul de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit.
3. Au întins niște plăci de aur, și le-au tăiat în fire subțiri, pe cari le-au țesut în materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cărmiziu, și în in subțire; era lucrat cu măestrie.
4. I-au făcut niște umărari cari se împreunau cu el, așa că la cele două capete ale lui, efodul era legat cu ei.
5. Brîul era de aceeaș lucrătură ca efodul și prins de el; era de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit, cum poruncise lui Moise Domnul.
6. Au pregătit pietrele de onix, le-au prins în legături de aur și au săpat pe ele numele fiilor lui Israel, cum se sapă pecețile.
7. Le-au pus pe umărarii efodului, ca pietre de aducere aminte pentru fiii lui Israel, cum poruncise lui Moise Domnul.
8. Au făcut apoi pieptarul, lucrat cu măestrie, din aceeaș lucrătură ca efodul: de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit.
9. Era în patru colțuri. Pieptarul l-au făcut îndoit; lungimea lui era de o palmă, și lățimea de o palmă; era îndoit.
10. Au pus în el patru șiruri de pietre: în șirul întîi era: un sardonix, un topaz și un smaragd;

11. în al doilea șir: un rubin, un safir și un diamant;
12. în al treilea șir: un opal, un agat și un ametist;
13. iar în al patrulea șir: un hrisolit, un onix și un iaspis. Pietrele acestea erau legate în ferecăturile lor de aur.
14. Erau douăsprezece, după numele fiilor lui Israel; erau săpate ca niște peceti , fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții.
15. Pe pieptar au făcut apoi niște lăntișoare de aur curat, împletite ca niște sfori.
16. Au făcut două ferecături de aur și două verigi de aur, și au pus cele două verigi la cele două capete ale pieptarului.
17. Apoi cele două lăntișoare împletite, de aur, le-au vârât în cele două verigi dela cele două capete ale pieptarului;
18. iar celelalte două capete ale celor două lăntișoare le-au agățat de cele două ferecături și le-au pus pe umărarii efodului în partea dinainte. -
19. Au mai făcut două verigi de aur, pe cari le-au pus la cele două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinlăuntru dinspre efod.
20. Apoi au făcut alte două verigi de aur, pe cari le-au pus la cei doi umărari ai efodului, jos, pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se împreună efodul cu umărarii, deasupra brîului efodului.
21. Au legat pieptarul cu verigile lui de verigile efodului cu o sfoară albastră, așa ca pieptarul să stea țapăn deasupra brîului efodului, și să nu se poată mișca de pe efod, cum poruncise lui Moise Domnul.
22. Au făcut mantia de subt efod, țesută toată cu meșteșug din materie albastră.
23. La mijlocul mantiei, sus, era o gură ca gura unei platoșe; gura aceasta era tivită de jur împrejur, ca să nu se rupă.
24. Pe marginea mantiei au făcut niște rodii de culoare albastră, purpurie și cărmizie, din fir răsucit;
25. au făcut și niște clopoței de aur curat, și clopoței i-au pus între rodii, de jur împrejurul mantiei;
26. venea un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie pe toată marginea dimprejurul mantiei, pentru slujbă, cum poruncise lui Moise Domnul.
27. Au făcut și tunicile de in subțire țesute cu măiestrie, pentru Aaron și fiii lui;
28. mitra de in subțire, și scufiile de in subțire cari slujeau ca podoabă; ismenele de in subțire răsucit;
29. brîul de in subțire răsucit, lucrat la gherghef, și de culoare albastră, purpurie și cărmizie, cum poruncise lui Moise Domnul.
30. Au făcut apoi și placa de aur curat, cununa împărătească sfântă, și au săpat pe ea, cum se sapă pe o pecete: „Sfînt Domnului”.
31. Au legat-o de mitră sus, cu o sfoară albastră, cum poruncise lui Moise Domnul.
32. Astfel au fost isprăvite toate lucrările locașului cortului întîlnirii. Copiii lui Israel au făcut tot ce poruncise lui Moise Domnul: așa au făcut.
33. Au adus locașul la Moise: cortul și toate uneltele lui, copcile, scîndurile, drugii, stîlpii și picioarele lui;
34. învelitoarea de piei de berbece văpsite în roș, învelitoarea de piei de vițel de mare, și perdeaua de despărțire;
35. chivotul mărturiei și drugii lui, și capacul ispășirii;
36. masa cu toate uneltele ei, și pînile pentru punerea înaintea Domnului;
37. sfeșnicul de aur curat, candelarele lui așezate în rînd și toate uneltele lui, și untdelemnul pentru sfeșnic;
38. altarul de aur, curat, untdelemnul pentru ungere și tămîia mirositoare, și perdeaua dela ușa cortului;
39. altarul de aramă, grătarul lui de aramă, drugii lui și toate uneltele lui; ligheanul cu piciorul lui;
40. pînzele curții, stîlpii ei și picioarele lor, perdeaua dela poarta curții, funiile ei, țărșii ei, și toate uneltele pentru slujba locașului cortului întîlnirii;
41. veșmintele pentru slujbă, pentru făcut slujba în Locul sfînt, veșmintele sfînte pentru preotul Aaron, și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești.

42. Copiii lui Israel au făcut toate aceste lucrări după toate poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul.

43. Mosie a cercetat toate lucrările; și iată, le făcuseră cum poruncise Domnul, așa le făcuseră. Și Moise i-a binecuvîntat.

40

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „În ziua întâi a lunii întâi, să întinzi locașul cortului întîlnirii.

3. Să pui în el chivotul mărturiei, și înaintea chivotului să atîrni perdeaua dinlăuntru.

4. Apoi să aduci masa, și să pui pe ea cele rînduite. După aceea, să aduci sfeșnicul, și să-i așezi candelile.

5. Altarul de aur pentru tămîie să-l așezi înaintea chivotului mărturiei, și să atîrni perdeaua la ușa cortului.

6. Să așezi altarul pentru arderile de tot înaintea ușii locașului cortului întîlnirii.

7. Ligheanul să-l așezi între cortul întîlnirii și altar, și să pui apă în el.

8. Să așezi curtea de jur împrejur, și să pui perdeaua la poarta curții.

9. Să iei untdelemnul pentru ungere, să ungi cu el cortul și tot ce cuprinde el, și să-l sfințești, cu toate uneltele lui; și va fi sfînt.

10. Să ungi altarul pentru arderile de tot și toate uneltele lui, și să sfințești altarul; și altarul va fi prea sfînt.

11. Să ungi ligheanul cu piciorul lui, și să-l sfințești.

12. Apoi să aduci pe Aaron și pe fiii lui la ușa cortului întîlnirii, și să-i speli cu apă.

13. Să îmbraci pe Aaron cu veșmintele sfînte, să-l ungi, și să-l sfințești, ca să-Mi facă slujba de preot.

14. Să chemi și pe fiii lui, să-i îmbraci cu tunicile,

15. și să-i ungi cum ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi facă slujba de preoți. În puterea acestei ungeri, ei vor avea pururea dreptul preoției, printre urmașii lor.”

16. Moise a făcut întocmai cum îi poruncise Domnul; așa a făcut.

17. În ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, cortul era așezat.

18. Moise a așezat cortul; i-a pus picioarele, a așezat scîndurile și verigile, și a ridicat stîlpii.

19. A întins învelitoarea care slujea de acoperiș deasupra cortului, și pe deasupra a pus învelitoarea acoperișului cortului, cum poruncise lui Moise Domnul.

20. Apoi a luat mărturia, și a pus-o în chivot; a pus drugii la chivot, și a așezat capacul ispășirii deasupra chivotului.

21. A adus chivotul în cort; a atîrnat perdeaua despărțitoare înaintea lui, și a acoperit astfel chivotul mărturiei, cum poruncise lui Moise Domnul.

22. A așezat masa în cortul întîlnirii, în partea de miazănoapte a cortului, dincoace de perdeaua dinlăuntru;

23. și a pus pe ea pînile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

24. Apoi a așezat sfeșnicul în cortul întîlnirii, în fața mesei, în partea de miazăzi a cortului;

25. și i-a așezat candelile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

26. Apoi a așezat altarul de aur în cortul întîlnirii în fața perdelei dinlăuntru;

27. a ars pe el tămîie mirositoare, cum poruncise lui Moise Domnul.

28. A așezat perdeaua la ușa cortului.

29. A așezat altarul pentru arderile de tot la ușa locașului cortului întîlnirii; și a adus pe el arderea de tot și jertfa de mîncare, cum poruncise lui Moise Domnul.

30. A așezat ligheanul între cortul întîlnirii și altar, și a pus în el apă pentru spălat.

31. Moise, Aaron și fiii lui și-au spălat mîinile și picioarele în el;

32. cînd intrau în cortul întîlnirii și se apropiau de altar, se spălau, cum poruncise lui Moise Domnul.

33. Apoi a ridicat curtea împrejurul cortului și altarului, și a pus perdeaua la poarta curții. Astfel a

isprăvit Moise lucrarea.

34. Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut cortul.

35. Moise nu putea să intre în cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava Domnului umplea cortul.

36. Cît au ținut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai cînd se ridica norul deasupra cortului.

37. Și cînd nu se ridica norul, nu porneau, pînă ce nu se ridica.

38. Norul Domnului era deasupra cortului ziua; iar noaptea, era un foc, înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.